

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 14. 2. 2017 ve věci návrhu **okresní státní zástupkyně Plzeň-město** ze dne 22. 9. 2016, č. j. 1 SPR 173/2016 - 8, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. D. L.**, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň - město,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. D. L., nar. X

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město,

z p r o š ť u j e s e

návrhu okresní státní zástupkyně Plzeň-město ze dne 22. 9. 2016, č. j. 1 SPR 173/2016 - 8, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce,

který jí kladl za vinu, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu své funkce odpovědně plnit své úkoly, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě a bez zbytečných průtahů při vyřizování agendy stanovenou v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství a současně s povinností plynoucí z ustanovení § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství, podle něhož je povinen se řídit pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem, jako státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město, Klicperova 13, když nerespektování povinností jí bylo již v minulosti opakovaně vytýkáno a byla upozorněna na plnění pracovních povinností:

1. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 4798/2014 týkající se prověřování podezření z přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, týkající se jednání statutárního orgánu společnosti S-Group Oil s. r. o., DIČ CZ25669079 dne 14. 1. 2016 v této věci vyhotovila kárná žalobkyně záznam o kontrole spisu (č. l. 75),

v jeho závěru uložila, aby byla vyrozuměna o výsledku zjištění popsaných v záznamu o kontrole spisu do jednoho měsíce. Při následné kontrole věci neskončených v prověřování si nechala dne 6. 4. 2016 spis předložit ke kontrole, když JUDr. L. nesplnila výslovný pokyn o vyrozumění o zjištěních v termínu do 14. 2. 2016, současně zjistila, že 21. 3. 2016 bylo doručeno usnesení o odložení věci, s datem 23. 3. 2016 je zde pokyn JUDr. L. k vyznačení vyřízení věci, žádost o předložení spisu a vrácení všeobecného spisu zpět, když ke splnění tohoto pokynu spis kanceláři předložen nebyl do 6. 4. 2016. S datem 6. 4. 2016 (č. l. 85) kárná žalobkyně vyzvala JUDr. L. o předložení vyjádření k důvodům nesplnění předchozího pokynu v termínu do 11. 4. 2016, když toto bylo vyhotoveno JUDr. L. až s datem 3. 5. 2016,

2. ve věci vedené pod sp.zn. 1 ZT 473/2015 oznámila vedoucí rejstříku dne 6. 4. 2016, že u JUDr. L. se nalézá dozorový spis 1 ZT 473/2015 bez pohybu od 3. 2. 2016, kárná žalobkyně tedy provedla kontrolu předmětného spisu. Zjistila, že v uvedené věci bylo původně vedeno prověřování pod sp. zn. 1 ZN 10780/2015 pro podezření ze spáchání přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, když záznam o zahájení úkonů trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr. řádu byl vydán 23. 4. 2015. V této věci dozor vykonávala JUDr. L. až do července 2015, když poslední zde zaznamenanou listinou na č. l. 28 - 29 je informace komisaře o neskončení prověřování, aniž by zde byl uveden termín k jeho dokončení. V rozporu s ustanovením § 159 odst. 3 tr. řádu ze strany JUDr. L. na tuto okolnost reagováno nebylo. Dne 30. 7. 2015 pak policejní orgán vydal usnesení o zahájení trestního stíhání občana Polska L. M. M. pro podezření ze spáchání přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Původně byla věc přidělena JUDr. Řeřichovi, ale po domluvě byla převedena dne 4. 8. 2015 na JUDr. L. Policejní komisař postupně dílčí skutky vyloučil s tím, že tyto věci budou nadále prověřovány samostatně, uvedené usnesení o vyloučení bylo čtyřikrát jednotlivým poškozeným organizacím doručeno 10. 9. 2015, JUDr. L. podle záznamu na obalu dozorového spisu měla spis u sebe bez pohybu od 7. 8. 2015 do 29. 10. 2015, když reagovala následně 29. 10. 2015 podáním návrhu Okresnímu soudu Plzeň - město k vydání příkazu k zadržení podezřelého dle § 76a tr. řádu, neboť se mu nepodařilo doručit usnesení o zahájení trestního stíhání. Na základě návrhu na vydání příkazu k zatčení podezřelého M. vydal Okresní soud Plzeň - město uvedený příkaz dne 4. 11. 2015, po doručení tohoto příkazu k zatčení JUDr. L. spis lhůtovala na 18. 2. 2016, 23. 12. 2015 dala pokyn k vyřízení věci administrativně. Z obalu dozorového spisu je patrné, že s datem 17. 12. 2015 vyhotovila úřední záznam, který však byl kanceláři předložen 6. 1. 2016 a byl dodatečně zažurnalizován. Dne 21. 1. 2016 je pak vyhotoven záznam, že policejní orgán zpracovává žádost o právní pomoc, předmětná žádost nám byla doručena 3. 2. 2016 spolu se spisovým materiálem, od uvedeného data byl spis bez pohybu u JUDr. L. do 6. 4. 2016, když v záznamu o kontrole (č. l. 30) z tohoto dne kárná žalobkyně uložila JUDr. L., aby v termínu do 11. 4. 2016 vysvětlila důvody nevyřízení žádosti o právní pomoc, k čemuž stanovila termín do 18. 4. 2016. Samotná žádost o právní pomoc s datem vyhotovení 6. 4. 2016 byla přepracovaná s datem 14. 4. 2016 a k vypravení byla dána 22. 4. 2016, tedy po více jak dvou a půl měsíci od doručení podnětu od PČR. Vyjádření k záznamu o kontrole vyhotovila JUDr. L. (č. l. 43) s datem 2. 5. 2016 a kárné žalobkyni byl předložen 3. 5. 2016. Vyřízená žádost o právní pomoc nám byla z Polska vrácena 12. 7. 2016, JUDr. L. vyhotovila opatření o přibrání tlumočnice k jejímu překladu 25. 8. 2016, když tlumočnici byla zásilka vložena do domovní schránky 12. 9. 2016, k vyhotovení překladu je stanoven termín do 3. 10. 2016, ačkoliv součástí listin doručených spolu s vyřízenou žádostí o právní pomoc je doklad o vlastnoručním převzetí usnesení o zahájení trestního stíhání obv. M. dne 27. 6. 2016, nedala JUDr. L. pokyn k vyznačení tohoto data vedoucí rejstříku a ani v tomto smyslu nevyrozuměla policejní orgán PČR MŘ SKPV Plzeň, v opatření o přibrání tlumočnice označuje dne 25. 8. 2016 již

obviněného M. jako podezřelého, tedy v důsledku těchto skutečností ze strany policejního orgánu i státní zástupkyně není respektován postup týkající se délky vyšetřování upravený v § 167 tr. řádu,

3. pod sp. zn. 1 ZN 11646/2014 je vedeno prověřování týkající se podezření ze spáchání přečinů neoprávněné podnikání podle § 251 tr. zákoníku a podvodu dle § 209 tr. zákoníku pod hlavičkou společnosti EURO GROUP Sp. z o. o. registrované na území Polska a to na základě záznamu o zahájení úkonů trestního řízení v této věci doručeného 21. 8. 2014. Původně ve věci vykonávala dozor JUDr. Janoušková a to do 5. 3. 2015 do nástupu na pracovní neschopnost. JUDr. L. pak začala první úkon ve věci realizovat 16. 3. 2015, když si vyžádala spisový materiál PČR. Kárná žalobkyně v této věci vyhotovila první záznam o kontrole spisu 13. 11. 2015 (č. l. 55). S ohledem na zjištěné průtahy ve věci požádala o vyjádření JUDr. L. i zastupujícího Mgr. R. Kárná žalobkyně pak vyhotovila 15. 1. 2016 další kontrolu spisu (č. l. 64), když k termínu 31. 1. 2016 žádala poskytnout informaci o stavu prověřování. JUDr. L. však tento pokyn nesplnila, což jí bylo vytknuto. Kárná žalobkyně s datem 6. 4. 2016 provedla kontrolu spisového materiálu, konstatovala průtahy v činnosti JUDr. L., když uložila, aby JUDr. L. v termínu do 11. 4. 2016 předložila písemné stanovisko k zjištěným průtahům a současně kárná žalobkyně rozhodla o převedení tohoto spisu na jiného státního zástupce a JUDr. L. bylo uloženo poskytnout mu maximální součinnost. Kárná žalobkyně na základě informace vedoucí rejstříku dne 9. 6. 2016 zjistila, že od kontroly a pokynu ze 6. 4. 2016 JUDr. L. měla spis bez pohybu u sebe a nereagovala ani na dotaz vedoucí kanceláře ze 6. 6. 2016 o dalších úkonech ve spise. JUDr. L. do spisu pod č. l. 76 založila vyjádření datované 5. 5. 2016, které však JUDr. Zelené předložila 10. 5. 2016, nepředala dle pokynu ani spis novému dozorovému státnímu zástupci a ani nezajistila předání žádosti o právní pomoc policejního orgánu ze dne 19. 4. 2016, vyjádření k záznamu z 9. 6. 2016 ani přes osobní výzvu JUDr. Zelené nevyhotovila ke dnešnímu dni,
4. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 617/2015 provedla kárná žalobkyně na základě předloženého přehledu spisů, které byly vykazovány u JUDr. L. ke dni 6. 4. 2016. Zjistila, že ve věci byla podána obžaloba 15. 1. 2016 na obž. P. S. pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku. V souvislosti s aprobační návrhu trestu dne 14. 1. 2016 kárná žalobkyně ověřovala rozsah živnostenských oprávnění u obžalovaného a na č. l. 28 v poznámce uložila signalizovat živnostenskému úřadu jednání obžalovaného, kterého se dopustil v souvislosti s podnikáním. Ze spisu je patrné, že dne 19. 2. 2016 byl z datové schránky vytištěn trestní příkaz okresního soudu a předložen JUDr. L. S datem 23. 2. 2016 je zde její záznam o přezkumu výroku o vině a trestu. Tento trestní příkaz nebyl předložen k aprobační kárné žalobkyni ani paní náměstkyni Mgr. H. až do dne 6. 4. 2016, neboť spis se od 18. 2. 2016 nalézal bez pohybu bez splnění původního pokynu u dozorové státní zástupkyně, k čemu došlo až s datem 6. 4. 2016. Dne 7. 4. 2016 bylo uloženo JUDr. L. vyjádřit se k důvodům nesplnění původního pokynu, předmětné vyjádření bylo kárné žalobkyni předloženo 3. 5. 2016,
5. ve věci 1 ZK 192/2014 kárná žalobkyně na základě předloženého přehledu spisů, které byly vykazovány u JUDr. L. ke dni 6. 4. 2016 si s ohledem na dobu spisu bez pohybu nechala předložit vybrané spisy. Ze spisu 1 ZK 192/2014 takto zjistila, že ve věci bylo původně usnesením z 14. 4. 2014 rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání vůči F. D., který se měl dopustit přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku. Stanovená zkušební doba v této věci uplynula 29. 10. 2015. Vzhledem k tomu, že ve zkušební době v rozporu s uloženou povinností neuhradil náhradu škody, bylo rozhodnuto usnesením ze dne 22. 12. 2015 o tom, že se F. D. neosvědčil

a že se v trestním řízení pokračuje. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 12. 1. 2016. Pokyn k vyznačení nabytí právní moci dala JUDr. L. 1. 2. 2016, pracovnice kanceláře odpovědná za vedení lhůtníku pokyn splnila a odeslala zprávu na RT dne 9. 2. 2016 a téhož dne vrátila spis JUDr. L., která jej měla u sebe podle ISYZ bez pohybu od 11. 1. 2016 do 7. 4. 2016 bez dalšího aktivního jednání směřujícímu k pokračování v trestním řízení. Podle ustálené judikatury faktická prodleva tří měsíců od data nabytí právní moci usnesení o pokračování v této věci reálně tak způsobila, že bylo nutno věc předat policejnímu orgánu, když ve věci bylo nutno konat vyšetřování (věc je vedena pod sp. zn. 1 ZT 325/2016) z důvodů těchto průtahů. Ve věci tedy neodůvodněně vznikly průtahy a rovněž tak zvýšené náklady na trestní řízení. V záznamu o kontrole spisu vyhotoveném 7. 4. 2016 uložila kárná žalobkyně JUDr. L., aby do 12. 4. 2016 bylo k věci zpracováno a předloženo vyjádření, toto bylo následně vyhotoveno s datem 2. 5. 2016 a předloženo JUDr. Zelené 3. 5. 2016,

6. ve věci 1 ZT 551/2015 kárná žalobkyně 7. 4. 2016 v souvislosti s kontrolou nerozhodnutých stížností do usnesení policejních orgánů zjistila, že ve věci 1 ZT 551/2015 byl předložen spis s návrhem na podání obžaloby dne 17. 2. 2016 a současně s tím bylo doručeno usnesení o odložení věci dle § 159a odst. 5 tr. řádu pod novou spisovou značkou, když původní trestní řízení proti P. Ž. a spol. bylo policejním orgánem vedeno pod č. j. KRPP-88883/TC-2015-030572 a usnesení o odložení bylo vyhotoveno pod č. j. KRPP-18558/TC-2016-030572. Na usnesení je poznámka, že uvedená věc byla vyloučena z 1 ZT 551/2015, ale usnesení o vyloučení příp. opatření v tomto smyslu dozorový spis k datu kontroly neobsahoval. JUDr. L. ve věci vyhotovila obžalobu, která byla dne 29. 2. 2016 doručena okresnímu soudu spolu se spisem. Dne 4. 3. 2016 předložil policejní orgán stížnosti poškozených a to P. L. a BEST OF FOOD s. r. o. do usnesení o odložení věci ze 16. 2. 2016. Usnesení bylo zapsáno jako č. l. 85-86 dozorového spisu 1 ZT 551/2015, JUDr. L. nereagovala do 4. 4. 2016 na usnesení o odložení z 16. 2. 2016 ani na skutečnost, že předmětné stížnosti, které jí byly předloženy s dozorovým spisem 1 ZT 551/2015, do této věci nepatří. Pokyn k vyloučení do samostatné věci v rejstříku 1 ZN 5. oddíl včetně vyznačení stížností a s přílohovým obalem byl dán 4. 4. 2016, kanceláři byl předložen 6. 4. 2016 a fakticky byl proveden 7. 4. 2016. Ke dni 7. 4. 2016 byla realita taková, že vyloučení věci bylo provedeno skoro po 2 měsících a stížnosti byly vyznačeny po více jak měsíci, když o nich k tomuto datu rozhodnuto nebylo, ačkoliv bylo všem státním zástupcům uloženo, že o stížnostech je nutno rozhodnout nejpozději do jednoho měsíce od jejich předložení policejním orgánem. Kárná žalobkyně uložila JUDr. L., aby se ke zjištěnému průtahu vyjádřila písemně v termínu do 13. 4. 2016 a o uvedené stížnosti neprodleně rozhodla do jednoho týdne. Vyjádření JUDr. L. vyhotovila s datem 2. 5. 2016 a kárné žalobkyni jej předložila dne 3. 5. 2016. O samotné stížnosti evidované nově pod sp. zn. 1 ZN 3145/2016 bylo tedy rozhodnuto s datem 7. 4. 2016,
7. ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 485/2015 bylo evidováno po vyloučení z původního řízení trestní řízení vedené proti M. Z., nar. X pro podezření ze spáchání přečinů výtržnictví podle ustanovení § 358 odst. 1 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit 16. 2. 2014 v T. ulici v Plzni. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydáno policejním orgánem 11. 7. 2014. Policejní orgán dne 16. 9. 2015 předložil spis s návrhem na konečné opatření, které vidovala JUDr. L. 18. 9. 2015, když s datem 1. 10. 2015 rozhodla o zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. řádu z důvodu nepřičetnosti obviněného v době spáchání trestného činu. V rámci aprobace kárná žalobkyně odkázala na poznámky ve spise k postupu policejního orgánu a současně zde při opětovném vypravení spisu učinila poznámku o tom, že bylo rozhodováno o svéprávnosti obv. Z., v němž bylo využito vstupového oprávnění. Dne 13. 10. 2016 byla na OSZ Plzeň-město doručena stížnost poškozeného J. F., následně jsou ve spise evidovány doklady

o nedoručení usnesení o zastavení trestního stíhání obviněnému M. Z. Na č. l. 17 dozorového spisu jsou pak postupně založeny ručně psané záznamy JUDr. L. o telefonických rozhovorech s poškozeným J. F. ve dnech 9. 10., 19. 10. a 6. 10. 2015. S datem 29. 12. 2015 na č. l. 18 byl pak vyhotoven přípis, jímž byla stížnost postoupena k rozhodnutí Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni, při podpisu tohoto přípisu kárná žalobkyně uložila, aby bylo ověřeno, jaký je stav řízení ve věci návrhu na ochranné léčení, když přiložila i kopii rozsudku z civilního řízení, kde bylo rozhodováno o omezení svéprávnosti obviněného Z. k datu 27. 4. 2015. Zastupující státní zástupce Mgr. R. na č. l. 18 s datem 30. 12. 2015 učinil poznámku, že jde o záležitost dozorové státní zástupkyně, která by měla být dále činná. Na č. l. 19 - 22 pak byl založen výtisk kopie usnesení OS Plzeň-město z 5. 1. 2016, kterým bylo v jiné trestní věci rozhodnuto o prodloužení ochranného léčení psychiatrického uloženého v ambulantní formě zde obviněného M. Z. Po ručně psaném záznamu o telefonickém rozhovoru z 19. 10. 2015, který však vzbuzuje pochybnosti s ohledem na žurnalizaci a datum vyhotovení byl do spisu založen protokol na č. l. 23 sepsaný s poškozeným J. F., na němž toliko rukou JUDr. L. až na samém konci je uvedeno, že byl vyhotoven 17. 3. 2016, když téhož dne byl k podpisu kárné žalobkyně předložen přípis, jímž byl spis předkládán Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni k rozhodnutí o stížnosti (spis samotný při podpisu přiložen nebyl). Dne 15. 4. 2016 byl k rukám kárné žalobkyně doručen přípis státního zástupce KSZ v Plzni sp. zn. 3 KZT 29/2016 - 5 z 12. 4. 2016 (č. l. 25), v němž bylo poukazováno na nesprávný postup při doručování usnesení o zastavení trestního stíhání a průtahy při předkládání stížnosti odvolacímu orgánu. Dne 15. 4. 2016 byl spis předložen JUDr. L., současně byla požádána o vyjádření k obsahu přípisu KSZ. Toto vyhotovila s datem 2. 5. 2016 a předložila je kárné žalobkyni 3. 5. 2016. Na základě tohoto zjištění kárná žalobkyně založila správní spis 1 SPR 173/2016, v němž byly evidovány poznatky související s průtahy ve vyřizování agendy JUDr. L. S datem 6. 6. 2016 kárná žalobkyně podepisovala opětovně předložení spisu k rozhodnutí o stížnosti na Krajské státní zastupitelství v Plzni, když konstatovala, že doručenka, dokladující pokus doručit usnesení o zastavení trestního stíhání opatrovníci obviněného J. Z. byla vrácena 20. 5. 2016, když samotný spis na KSZ je předkládán až 8. 6. 2016, ačkoliv se jedná o urgentní záležitost. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni dne 2. 8. 2016 vrátil spis spolu s usnesením, jímž ke stížnosti poškozeného s datem 29. 7. 2016 zrušil původní usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 1. 10. 2015. JUDr. L. vrátila spis k doplnění policejnímu orgánu 22. 8. 2016, lhůtu k dokončení vyšetřování stanovila do 10. 10. 2016, neboť je nutno ve věci vyhotovit doplněk znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, k datu vyhotovení návrhu na zahájení kárného řízení tedy věc není meritorně skončena,

8. ve věci týkající se vyřízení žádosti o převzetí trestního řízení Státního zastupitelství v Drážďanech ze dne 7. 3. 2016 vedeného pod sp. zn. 202ARH609/2016 nám byla tato žádost postoupena státním zástupcem Okresního státního zastupitelství Ústí nad Labem dne 27. 4. 2016. Již při doručení tohoto přípisu kárná žalobkyně do textu udělala vsuvku, že podezřelý E. V. je sice profesionálním fotbalistou FC X, ale v roce 2015 hrál za fotbalový klub v Teplicích, od ledna 2016 pak hrál v Liberci, ze samotné žádosti Státního zastupitelství v Drážďanech pak bylo jasné, že k trestné činnosti mělo docházet na území města Ústí nad Labem a případně na území Spolkové republiky Německo. Kárná žalobkyně zde uvedla, že je spor o příslušnost nutno vyvolat co nejdříve. JUDr. L. však přípis, jímž spisový materiál předkládala Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, vyhotovila a předložila kárné žalobkyni až s datem 27. 6. 2016, tedy po dvouměsíčním průtahu. Z usnesení Vrchního státního zastupitelství v Praze doručeného Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň-město dne 2. 8. 2016 pak bylo ověřeno, že byla místní příslušnost shledána u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem,

čímž měla spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání kárný senát zjistil následující skutečnosti v níže uvedených trestních věcech vedených u Okresního státního zastupitelství Plzeň - město (dále též „okresní státní zastupitelství“):

1 ZN 4798/2014

Celní úřad pro Plzeňský kraj, odbor Pátrání, oddělení 71 - Odhalování trestné činnosti, na základě trestního oznámení učiněného oddělením 31 - Daňové téhož celního orgánu, podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájil dne 19. 11. 2014 úkony trestního řízení ve věci podezřelého J. Š., nar. X, pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, o čemž sepsal záznam pod sp. zn. P-6007/TS-34/2014. Tohoto trestného činu se měl podezřelý dopustit tím, že jako statutární orgán společnosti S-Group Oil s. r. o. v období od 18. 11. 2013 do 29. 11. 2013 přijal z členských států EU v režimu volného daňového oběhu 505.493 litrů minerálních olejů (motorové nafty a benzínu BA - 95) v blíže nespecifikovaném poměru a za tyto minerální oleje neodvedl spotřební daň, ačkoli tak měl učinit následující pracovní den po přijetí těchto výrobků, přičemž neodvedením spotřební daně vznikla státu škoda nejméně ve výši 500.000 Kč.

V průběhu prověřování navrhovatelka sepsala záznam o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016. V něm se uvádí, že podezřelý J. Š. převedl svůj obchodní podíl v uvedené společnosti na D. M. již dne 29. 11. 2013. Obchodní podíl přitom zakoupil D. M. za částku 600.000 Kč, ačkoliv jeho hodnota činila 19.000.000 Kč. Navíc kupní cena měla být vyplacena nabyvatelem v hotovosti, což je v rozporu s ustanovením § 4 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti. Je proto nutné ověřit, zda tato okolnost byla příslušnému správnímu orgánu signalizována k vyvození odpovědnosti za správní delikt. Dále z živnostenského rejstříku vyplývá, že právnická osoba ani podezřelý nedisponovali živnostenským oprávněním či povolením k nákupu, prodeji a skladování paliv a maziv včetně jejich dovozu s výjimkou výhradního nákupu, byť při absenci příslušného spisu nelze vyloučit, že tento poznatek není správný. Navrhovatelka proto kárně obviněná uložila, aby byla o využití zjištění popsanych v záznamu o kontrole spisu vyrozuměna do jednoho měsíce.

Dne 29. 1. 2016 učinila kárně obviněná do spisu ručně psaný záznam. V něm se uvádí, že byla telefonicky kontaktována Policie České republiky, že věc bude pravděpodobně odložena a že rozhodnutí bude doručeno se spisem.

Usnesením ze dne 18. 3. 2016, sp. zn. P-6007/TS-34/2014, celní orgán podle § 159a odst. 1 trestního řádu uvedenou trestní věc odložil, neboť se nepodařilo podezření ze spáchání trestného činu prokázat a nebylo na místě věc vyřídit jinak. V odůvodnění tohoto usnesení dále celní orgán konstatoval, že provedenými úkony trestního řízení byla učiněna zjištění, podle nichž pravděpodobným cílem převodu obchodního podílu v uvedené společnosti, změnami na postu jejího jednatele, jejího sídla a jména v období měsíce října a listopadu 2013 bylo zastření a zneprůhlednění obchodní operace týkající se pořízení a prodeje pohonných hmot v období října 2013 za účelem zkrácení daně z přidané hodnoty, a nikoliv daně spotřební. V této věci však nebyl celní orgán příslušný k provedení šetření, a proto zjištění v ní učiněná předal policejnímu orgánu, který již toto podezření prověřoval.

Toto usnesení bylo doručeno okresnímu státnímu zastupitelství dne 21. 3. 2016. O dva dny později učinila kárně obviněná ručně psaný pokyn kanceláři k vyznačení spisu, u něhož není uveden doklad o jeho předložení kanceláři.

Dne 6. 4. 2016 sepsala navrhovatelka další záznam o kontrole spisu. V něm konstatovala, že kárně obviněná nesplnila výslovný pokyn udělený v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016 a o využití příslušných zjištění ji nevyrozuměla v termínu do 14. 2. 2016. Dále navrhovatelka zjistila, že kárně obviněná po obdržení usnesení o odložení věci dne 23. 3. 2016 udělila pokyn k vyznačení odložení věci, k sepsání žádosti policejnímu orgánu o předložení vyšetřovacího spisu a k následnému vrácení dozorového spisu zpět, avšak k jeho splnění spis kanceláři nepředložila. Konečně navrhovatelka i přes meritorní rozhodnutí věci udělila kárně obviněné pokyn, aby v termínu do 11. 4. 2016 zdůvodnila, proč nesplnila předchozí pokyn obsažený v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016.

Kárně obviněná učinila do spisu dne 12. 4. 2016 ručně psaný záznam, v němž se uvádí, že věc osobně konzultovala s navrhovatelkou, která ji důrazně upozornila mimo jiné na řádné a včasné plnění úkolů.

V písemném vyjádření ze dne 3. 5. 2016 pak kárně obviněná vysvětlila, že za účelem splnění pokynu k vytěžení poznatku o zaplacení částky 600.000 Kč za převod obchodního podílu v hotovosti byl telefonicky vyžádán spis. Podle jejího názoru se však na D. M. povinnost bezhotovostní platby nevztahovala, neboť je slovenským státním občanem s bydlištěm v Bratislavě, který se na území České republiky nezdržuje. Vytěžení a vyhodnocení dalšího poznatku ohledně absence živnostenského oprávnění k nakládání s palivy a mazivy budou učiněna po doručení urgovaného spisu. K prodlevě při splnění pokynu navrhovatelky kárně obviněná poukázala na svou zatíženost vysokým počtem intervencí u hlavních líčení a veřejných zasedání, specifickou její specializaci na hospodářské trestné činy a odchod čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

1 ZT 473/2015

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování, na základě trestního oznámení P. Č. zahájila dne 23. 4. 2015 úkony trestního řízení ve věci podezřelého L. M. M., nar. X, státního příslušníka Polska, pro pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, o čemž sepsala záznam pod č. j. KRPP-44584-49/TČ-2015-030572. Tohoto pokračujícího trestného činu se měl podezřelý dopustit třemi útoky v období od 26. 11. 2014 do 4. 12. 2014, při nichž ve stavebninách DEKTRATE, a. s. v Plzni nechával

postupně stornovat a vyplácet část předem uhrazené zálohy za stavební materiál v částce 338.377 Kč včetně DPH, ačkoliv se jednalo o finanční prostředky jeho zákazníka poškozeného P. Č., které byly určeny na dodávku plechové střechy, přičemž tímto jednáním podezřelý způsobil škodu v celkové výši 223.242 Kč.

Tato věc byla ve stádiu prověřování vedena u okresního státního zastupitelství pod sp. zn. 1 ZN 10780/2015. Poslední zaznamenanou listinou v tomto spise je informace policejního komisaře ze dne 14. 7. 2015, č. j. KRPP-44584-71/TČ-2015-030572, v níž zdůvodnil neskončení prověřování s tím, že předpokládá vydání usnesení o zahájení trestního stíhání L. M. M. ve lhůtě do 30. 7. 2015. Toto sdělení obdrželo okresní státní zastupitelství dne 15. 7. 2015 a kárně obviněná na něho nereagovala.

Trestní stíhání L. M. M. pro pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit shora uvedeným skutkem, bylo zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 29. 7. 2015, č. j. KRPP-44584-72/TČ-2015-030572. Kárně obviněná měla v období od 7. 8. 2015 do 28. 10. 2015 dozorový spis u sebe bez pohybu. Během této doby bylo do spisu státního zastupitelství založeno vyrozumění policejního orgánu o stavu řízení ze dne 2. 10. 2015, ve kterém se uvádí, že se podezřelému nepodařilo doručit usnesení o zahájení trestního stíhání a jelikož nebyla vypátrána adresa současného pobytu podezřelého, byl tento kontaktován na polském telefonním čísle a vyzván, aby se dostavil k výslechu na policejní útvar dne 16. 10. 2015. Pokud se podezřelý k tomuto výslechu nedostaví, podá policejní orgán podnět na vydání příkazu k jeho zadržení. Podezřelý se k výslechu skutečně nedostavil, a proto kárně obviněná po obdržení podnětu policejního orgánu podala dne 29. 10. 2015 návrh na vydání příkazu k zadržení podle § 76a odst. 1 trestního řádu, což soudkyně Okresního soudu Plzeň - město učinila dne 4. 11. 2015.

Dne 17. 12. 2015 kárně obviněná vyhotovila úřední záznam, ve kterém shrnula obsah telefonického hovoru s policejním komisařem. V úředním záznamu se uvádí, že se podezřelý pravděpodobně zdržuje v místě svého trvalého bydliště v Polsku, je kontaktní na telefonu, ale nemá v úmyslu přijet do České republiky. Bylo domluveno, že věc bude řešena formou právní pomoci do Polska. Ve vztahu k úřednímu záznamu ze dne 17. 12. 2015 není žádný doklad o jeho předložení kanceláři a o jeho založení do dozorového spisu.

Dne 3. 2. 2016 obdrželo okresní státní zastupitelství návrh policejního orgánu ze dne 2. 2. 2016, č. j. KRPP-44584-113/TČ-2015-030572, na podání žádosti o právní pomoc do Polské republiky podle § 39 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Příslušné polské justiční orgány měly podezřelému M. procesně účinným způsobem předat usnesení o zahájení trestního stíhání a následně provést jeho výslech v procesním postavení obviněného ke všem dílčím útokům uvedeným v tomto usnesení.

Dne 6. 4. 2016 sepsala navrhovatelka záznam o kontrole spisu, ve kterém konstatovala, že kárně obviněná na návrh policejního orgánu dva měsíce nereagovala a spis měla bez pohybu u sebe. Proto kárně obviněná uložila, aby jí v termínu do 11. 4. 2016 písemně vyrozuměla o důvodech nevyřízení tohoto návrhu a v termínu do 18. 4. 2016 jí vyhotovenou žádost o mezinárodní právní pomoc předložila k podpisu.

Tuto žádost vypracovala kárně obviněná dne 6. 4. 2016, přepracovala ji s datem 14. 4. 2016 a k vypravení policejnímu orgánu předala dne 22. 4. 2016.

Následně kárně obviněná učinila do spisu dne 12. 4. 2016 ručně psaný záznam, v němž se uvádí, že věc osobně konzultovala s navrhovatelkou.

Dne 2. 5. 2016 se pak kárně obviněná vyjádřila písemně k záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016. V tomto vyjádření uvedla, že od obdržení návrhu policejního orgánu byla žádost o mezinárodní justiční spolupráci průběžně zpracovávána, avšak s ohledem na zatíženost intervencemi u hlavních líčení a veřejných zasedání, pracovními pohotovostmi, konzultacemi policejních orgánů a zpracováváním spisů došlo k dokončení finální verze této žádosti až dne 6. 4. 2016. Dále kárně obviněná poukázala na specifickou její specializace na hospodářské trestné činy a odchod čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

Okresní státní zastupitelství obdrželo listiny získané při vyřizování uvedené žádosti o mezinárodní justiční spolupráci dne 12. 7. 2016. Jejich součástí byl i doklad o vlastnoručním převzetí usnesení o zahájení trestního stíhání podezřelým M. dne 27. 6. 2016. Ve spise se nenachází žádný záznam o tom, že by kárně obviněná dala pokyn k vyznačení tohoto data vedoucí rejstříku nebo že by v tomto smyslu vyrozuměla policejní orgán. Dne 25. 8. 2016 vyhotovila opatření o přibrání tlumočnice k překladu výsledku mezinárodní právní pomoci z polštiny do češtiny, v němž již obviněného M. označila jako podezřelého.

1 ZN 11646/2014

Police České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení hospodářské kriminality, na základě trestního oznámení Magistrátu města Plzně - Živnostenský úřad, zahájila dne 19. 8. 2014 úkony trestního řízení ve věci neznámého pachatele pro přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měly v období od května 2014 do současnosti dopouštět osoby maďarské národnosti vystupující pod jménem společnosti EURO GROUP Sp. z o. o., registrované na území Polské republiky, tím, že nabízely a nabízejí za úhradu registračních poplatků vytvoření „spotřebitelských skupin“, na základě čehož měla být klientům poskytnuta pomoc při získání protislužeb formou splátkových plateb, aniž by k této činnosti disponovaly platným českým živnostenským oprávněním. O zahájení úkonů trestního řízení byl sepsán záznam pod č. j. KRPP-103394-12/TČ-2014-030581.

Záznamem ze dne 6. 1. 2016, č. j. KRPP-103394-287/TČ-2014-030581, došlo k rozšíření zahájení úkonů trestního řízení o zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, jehož se měli neznámí pachatelé vystupující jménem společnosti EURO GROUP Sp. z o. o. dopustit tím, že žadatelům o finanční plnění při podpisu příkazních smluv, smluvních podmínek a obecných informací zamlčeli podstatné skutečnosti, uvedli je tak v omyl a obohatili se o částku v celkové výši minimálně 679.926 Kč.

V průběhu prověřování sepsala navrhovatelka záznam o kontrole spisu ze dne 15. 1. 2016, ve kterém uvedla, že ze strany kárně obviněné je nutné vůči policejnímu orgánu zaujmout jednoznačný postoj, požádat o časový plán dalšího postupu a důsledně dbát o jeho dodržování. S ohledem na zahájení úkonů trestního řízení již dne 19. 8. 2014 a páčání trestné činnosti v krátkém rozmezí roku 2014 se přitom nelze spokojit s dosavadními výsledky řízení. Z těchto důvodů navrhovatelka požádala kárně obviněnou, aby jí v termínu do 31. 1. 2016 formou osobní informace poskytla zprávy o dalším vývoji a úkonech učiněných v této trestné věci.

Kárně obviněná na tento pokyn nereagovala. Dne 7. 3. 2016 věc osobně konzultovala s policejním orgánem, jemuž stanovila lhůtu dvou měsíců pro dokončení výslechů poškozených a lhůtu 14 dnů pro vypracování návrhu na podání žádosti o právní pomoc se současným předložením spisového materiálu.

Na tuto skutečnost upozornila navrhovatelka v dalším záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016, ve kterém taktéž konstatovala pokračující průtahy ve věci samé. Dále navrhovatelka za účelem dokončení věci převedla spis na státního zástupce JUDr. Řeřichu a kárně obviněnou uložila, aby mu poskytla maximální součinnost a stanovisko k dalšímu postupu. Navrhovatelka kárně obviněnou též vyzvala, aby v termínu do 11. 4. 2016 předložila písemné stanovisko ke zjištěným průtahům, zejména k důvodům nečinnosti od 15. 1. 2016, a k nepodání informace o stavu prověřování.

Následně kárně obviněná učinila do spisu dne 12. 4. 2016 ručně psaný záznam, v němž se uvádí, že věc osobně konzultovala s navrhovatelkou.

Dne 19. 4. 2016 obdrželo okresní státní zastupitelství návrh policejního orgánu ze dne 18. 4. 2016, č. j. KRPP-103394-300/TČ-2014-030581, na podání žádosti o právní pomoc do Maďarské republiky za účelem provedení výslechu osoby, která se měla na páčání uvedené trestné činnosti podílet.

V době od 6. 4. 2016 do 8. 6. 2016 měla kárně obviněná spis bez pohybu u sebe, novému dozorovému státnímu zástupci ho nepředala ani mu nepředložila uvedený návrh policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní justiční spolupráci. Rovněž nereagovala na dotaz vedoucí kanceláře ze dne 6. 6. 2016 o dalších úkonech ve spise.

Ve vyjádření ze dne 5. 5. 2016, které předložila navrhovatelce o pět dní později, kárně obviněná odůvodnila průtahy, k nimž mělo docházet v dané trestní věci. Uvedla, že věc je komplikovaná velmi vysokým počtem potencionálních poškozených zdržujících se na území celé České republiky a pobytem osob vystupujících za společnost EURO GROUP Sp. z o. o. v zahraničí. Dále kárně obviněná poukázala na to, že věc byla do 6. 3. 2015 dozorována jiným státním zástupcem. Rovněž se zmínila o své zatíženosti vysokým počtem intervencí u hlavních líčení a veřejných zasedání, specifčnosti její specializace na hospodářské trestné činy a odchodu čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

V dalším záznamu o kontrole spisu ze dne 9. 6. 2016 navrhovatelka konstatovala, že kárně obviněná nepředložila spis k výkonu dozoru JUDr. Řeřichovi a teprve dne 9. 6. 2016 založila koncept žádosti o právní pomoc, jehož vyhotovení se dožadoval policejní orgán přípisem, který obdrželo státní zastupitelství dne 19. 4. 2016. Spis tedy navrhovatelka fyzicky předává novému dozorovému státnímu zástupci a kárně obviněnou žádá v termínu do 13. 6. 2016 o vysvětlení, proč nebyl respektován a splněn její předchozí pokyn ze dne 6. 4. 2016. Na tuto žádost kárně obviněná písemně nereagovala.

1 ZT 617/2015

Kárně obviněná podala dne 15. 1. 2016 Okresnímu soudu Plzeň-město obžalobu na obviněného P. S., nar. X, pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl obviněný dopustit tím, že dne 14. 3. 2015 jako fyzická osoba podnikající dle živnostenského zákona vědomě neuhradil

prodávající společnosti DEKTRADE a. s. odebraný stavební materiál v hodnotě 77.021 Kč, ačkoliv sjednal výhradu vlastnictví společnosti k tomuto materiálu do úplného zaplacení kupní ceny, a bez oprávnění ho dále prodal investorce stavby, která mu poskytla finanční prostředky k nákupu materiálu již před jeho objednávkou u poškozené, přičemž obviněný tyto poskytnuté finanční prostředky vědomě a úmyslně neuhradil společnosti DEKTRADE a. s., nýbrž si je ponechal a použil pro svoji osobní potřebu, čímž poškozené způsobil škodu ve výši 77.021 Kč.

V záznamu o přípravě státního zástupce k hlavnímu líčení bylo obviněnému navrhováno uložení podmíněného trestu odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zkušební dobou tří roků a uložení povinnosti zaplatit na náhradě škody částku 77.021 Kč. Tento návrh byl vedoucí státní zástupkyní aprobován.

V souvislosti s aprobační obžalobou navrhovatelka dne 14. 1. 2016 dále ověřovala rozsah živnostenského oprávnění obviněného a v ručně psané poznámce uložila signalizovat živnostenskému úřadu jednání obviněného, jehož se měl dopustit při podnikání. Dále bylo podle navrhovatelky nutné se ve vztahu k obviněnému zabývat jeho možnými daňovými úniky a nevedením řádného účetnictví.

Dne 19. 2. 2016 byl z datové schránky vytištěn trestní příkaz Okresního soudu Plzeň - město ze dne 29. 1. 2016, sp. zn. 6 T 3/2016. Jím byl obviněný P. S. uznán vinným skutkem uvedeným v obžalobě, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu třiceti měsíců. Současně byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti DEKTRADE a. s. na náhradě škody částku 77.021 Kč. Kárně obviněná učinila dne 23. 2. 2016 ručně psaný záznam, ve kterém k obsahu trestního příkazu uvedla, že výrok o vině odpovídá obžalobě, uložený trest je mírně nižší, ale nikoli nepřiměřeně nízký, a odpovídá i výrok o náhradě škody. S trestním příkazem proto kárně obviněná souhlasila.

Přípisem ze dne 6. 4. 2016 kárně obviněná sdělila policejnímu orgánu, že po opětovném přezkoumání věci vyšly najevo další důležité skutečnosti. Předně P. S. na výzvu policejního orgánu předložil pouze desky s účtenkami a fakturami, a proto je zde předpoklad, že daňovou evidenci nevedl řádně. Tento poznatek zakládající podezření ze spáchání přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku se proto sděluje k provedení šetření podle § 158 odst. 1 trestního řádu. Dále bylo zjištěno, že P. S. měl pro svoji zákaznici mimo elektrikářské práce provádět i práce zednické, na které však neměl živnostenské oprávnění. Proto kárně obviněná požádala policejní orgán o zaslání kopie vyšetřovacího spisu, aby tento poznatek s relevantními listinami mohl být zaslán živnostenskému úřadu.

Navrhovatelka vyhotovila dne 7. 4. 2016 záznam o kontrole spisu. V něm uvedla, že jí ani její náměstkyni nebyl trestní příkaz předložen k aprobační a její pokyn ze dne 14. 1. 2016 byl splněn až s téměř tříměsíčním odstupem. Proto navrhovatelka požádala kárně obviněnou, aby se v termínu do 12. 4. 2016 vyjádřila k důvodům těchto nečinností.

Následně kárně obviněná učinila do spisu dne 12. 4. 2016 ručně psaný záznam, v němž se uvádí, že věc osobně konzultovala s navrhovatelkou.

V písemném vyjádření ze dne 2. 5. 2016 pak kárně obviněná navrhovatelce sdělila, že jí trestní příkaz nepředložila k aprobační, neboť po uznání viny obviněného bylo zamýšleno vyžádání spisu k jeho studiu a následnému zpracování poznatku pro živnostenský úřad. Jelikož se jednalo o věc vyřízenou, byla při zpracovávání spisů

opomenuta, v důsledku čehož nebyl trestní příkaz předložen k aprobaci a k vyžádání spisu došlo až dne 6. 4. 2016. Dále kárně obviněná v obecné rovině uvedla, že k pomalejšímu zpracovávání některých spisů dochází zejména kvůli zatíženosti vysokým počtem intervencí u hlavních líčení a veřejných zasedání, specifičnosti specializace na hospodářské trestné činy a odchodu čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

Jelikož se obviněnému nedařilo doručit obžalobu ani trestní příkaz, vydal samosoudce Okresního soudu Plzeň-město dne 11. 4. 2016 pod sp. zn. 6 T 3/2016 příkaz k jeho zatčení, který byl realizován dne 15. 4. 2016. Usnesením soudce Okresního soudu Plzeň-město ze dne 15. 4. 2016, sp. zn. 6 T 3/2016, však byl obviněný ze zatčení propuštěn, neboť si uvedený trestní příkaz převzal a vzdal se vůči němu práva opravného prostředku.

1 ZK 192/2014

Kárně obviněná usnesením ze dne 14. 4. 2014 podle § 179g odst. 1 trestního řádu podmíněně odložila podání návrhu na potrestání podezřelého F. D., nar. X, pro skutek spočívající v tom, že v Plzni ve dnech 17. 1. 2014 a 18. 1. 2014 si v půjčovně náradí na základě nájemní smlouvy uzavřené se společností N-servis Plzeň, s. r. o. pronajal elektrocentrálu, dvě úhlové brusky a čtrnáct řezných kotoučů, přičemž toto náradí měl poškozené společnosti vrátit do 20. 1. 2014, což neučinil a způsobil jí tak škodu v celkové výši 7.600 Kč. V tomto skutku byl spatřován přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedeným usnesením byla podezřelému stanovena zkušební doba v trvání 18 měsíců a uložena povinnost, aby v jejím průběhu nahradil poškozené škodu v celkové výši 10.500 Kč dle dohody sjednané dne 31. 3. 2014.

Usnesením ze dne 22. 12. 2015 kárně obviněná podle § 179h odst. 1 věty první trestního řádu rozhodla o tom, že se podezřelý F. D. ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání neosvědčil a v trestním řízení se pokračuje. V odůvodnění tohoto usnesení bylo uvedeno, že podezřelý nebyl ve zkušební době uznán vinným ze spáchání trestného činu ani přestupku a v místě jeho bydliště ani jinde k němu nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Ze sdělení poškozené společnosti však vyplývá, že s podezřelým byl dne 31. 3. 2014 dohodnut splátkový kalendář na zaplacení celé škody, která měla být uhrazena ve třech plátkách do 15. 6. 2014. Poškozený žádnou ze splátek neuhradil a koncem května 2014 vrátil poškozené elektrocentrálu. Zbývající část škody ve výši 1.820 Kč nicméně neuhradil, i když poškozená se s ním několikrát neúspěšně pokoušela na zaplacení této částky dohodnout. Podezřelý tedy sice ve zkušební době vedl řádný život, avšak nesplnil druhou z podmínek pro rozhodnutí o osvědčení spočívající v nahrazení způsobené škody. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 12. 1. 2016.

V době od 11. 1. 2016 do 6. 4. 2016 měla kárně obviněná spis u sebe a neučinila žádný úkon směřující k pokračování v trestním řízení. Dne 7. 4. 2016 sepsala navrhovatelka záznam o kontrole spisu, ve kterém uvedla, že podle ustálené judikatury faktická prodleva tří měsíců od data právní moci usnesení o pokračování trestního řízení reálně způsobuje nemožnost jeho ukončení podáním návrhu na potrestání, a proto kvůli tomuto průtahu bude nutné konat vyšetřování. Ze spisu přitom není patrné, proč toliko po obstarání nových osobních výkazů podezřelého nebyl podán návrh na jeho potrestání. Proto navrhovatelka požádala kárně obviněnou, aby v termínu do 12. 4. 2016 k těmto zjištěním zpracovala a předložila vyjádření.

V tento den kárně obviněná učinila do spisu ručně psaný záznam, v němž se uvádí, že věc osobně konzultovala s navrhovatelkou, která doporučila správný postup ve věci, avšak v současné situaci bude věc předána do vyšetřování.

Toto vyjádření kárně obviněná podala dne 2. 5. 2016. V něm uvedla, že návrh na potrestání nebyl podán kvůli tomu, že se v dané trestní věci jevílo vhodnějším provedení vyšetřování z důvodu zajištění procesně použitelných důkazů pro řízení před soudem, což je v současné době realizováno. Dále kárně obviněná v obecné rovině uvedla, že k pomalejšímu zpracovávání některých spisů dochází zejména kvůli zatíženosti vysokým počtem intervencí u hlavních líčení a veřejných zasedání, specifčnosti specializace na hospodářské trestné činy a odchodu čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

1 ZT 551/2015

Kárně obviněná podala dne 29. 2. 2016 Okresnímu soudu Plzeň-město obžalobu na obviněného M. S., nar. X, pro pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, spáchaných dílem samostatně a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, na obviněného Z. K., nar. X, pro pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a na obviněného P. Ž., nar. X, pro pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, spáchaných dílem samostatně a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měli obvinění dopustit jedenácti dílčími útoky, při nichž převážně vnikali do bytů a různých provozoven, kde odcizili movité věci a finanční hotovosti.

Před podáním obžaloby obdrželo okresní státní zastupitelství dne 17. 2. 2016 usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor kriminální policie a vyšetřování ze dne 16. 2. 2016, č. j. KRPP-18558-1/TČ-2016-030572. Jím byla podle § 159a odst. 5 trestního řádu odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit neznámý pachatel tím, že po vniknutí do prodejny Levné potraviny v Plzni, Bedřicha Smetany 2, v jejích prodejních prostorách odcizil velké množství potravin v celkové hodnotě 66.986,70 Kč ke škodě společnosti BEST OF FOOD s. r. o. a v kanceláři odcizil dioptrické brýle a pouzdra od brýlí a mobilního telefonu v celkové hodnotě 3.260 Kč ke škodě P. L., neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání. V odůvodnění usnesení se uvádí, že rozsah odcizených věcí uvedený poškozenou společností zcela neodpovídá možnostem podezřelého P. Ž. je všechny z místa činu odnést vlastními silami. Vůči němu tak bylo zahájeno trestní stíhání jen pro jednání spočívající v odcizení 8 kusů lahví alkoholických nápojů. Trestní věc vloupání do prodejny Levné potraviny neznámým pachatelem byla podle § 23 odst. 1 trestního řádu ze společného řízení vedeného pod č. j. KRPP-88883/TČ-2015-030572 vyloučena k samostatnému projednání předchozím usnesením policejního orgánu ze dne 28. 1. 2016. Proto na usnesení o odložení věci je ručně psaná poznámka, že uvedená věc byla vyloučena z 1 ZT 551/2015. Dne 4. 3. 2016 předložil

policejní orgán okresnímu státnímu zastupitelství stížnosti obou poškozených proti uvedenému usnesení o odložení věci.

Zmíněné písemnosti byly zažurnalizovány do dozorového spisu sp. zn. 1 ZT 551/2015. Pokyn k vyloučení do samostatné věci v rejstříku 1 ZN, včetně vyznačení stížností, dala kárně obviněná dne 4. 4. 2016 a kanceláři ho předložila dne 6. 4. 2016. V tomto pokynu rovněž kanceláři uložila předložit spis k vypravení usnesení.

V záznamu o kontrole spisu ze dne 7. 4. 2016 navrhovatelka konstatovala, že vyloučení věci bylo provedeno téměř po dvou měsících a stížnosti proti usnesení o odložení věci byly vyznačeny po více než měsíci. Navíc o nich dosud nebylo rozhodnuto, ačkoliv tak kárně obviněná měla učinit do jednoho měsíce od jejich předložení policejním orgánem. Navrhovatelka proto kárně obviněnou požádala, aby se v termínu do 13. 4. 2016 vyjádřila ke zjištěnému průtahu při rozhodování o stížnosti i k okolnostem vyloučení věci k samostatnému projednání. Současně navrhovatelka dala pokyn k rozhodnutí o stížnostech nejpozději do jednoho týdne s tím, že má být společně se spisem předloženo k aprobaci.

O stížnostech poškozených proti usnesení policejního orgánu o odložení věci, které byly nově evidovány pod sp. zn. 1 ZN 3145/2016, rozhodla kárně obviněná usnesením ze dne 7. 4. 2016, jímž je jako nedůvodné zamítla.

Ve vyjádření ze dne 2. 5. 2016 kárně obviněná uvedla, že po doručení spisu na okresní státní zastupitelství byla přednostně vyhotovena obžaloba a vyloučení věci a zpracování rozhodnutí o stížnostech bylo řešeno až následně. Vyloučení věci a vyhodnocení stížnostních námitek bylo přitom učiněno již dříve, avšak nedošlo k jejich zpracování s pokyny kanceláři v předepsané lhůtě 30 dnů od obdržení stížnosti. Dále kárně obviněná v obecné rovině uvedla, že k pomalejšímu zpracovávání některých spisů dochází zejména kvůli zatíženosti vysokým počtem intervencí u hlavních líčení a veřejných zasedání, specifčnosti specializace na hospodářské trestné činy a odchodu čtyř zkušených státních zástupců v posledních dvou letech (tři byli specialisté na uvedenou trestnou činnost), s nimiž bylo možné odborné problémy konzultovat a kteří byli nahrazeni státními zástupci bez zkušeností s trestními věcmi řešenými okresním státním zastupitelstvím.

1 ZT 485/2015

Kárně obviněná usnesením ze dne 1. 10. 2015 podle § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněného M. Z., nar. X, pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že po předchozí slovní rozepři s poškozeným J. F. dne 16. 2. 2014 v 11.45 hodin v Plzni, T. ulice, před domem č. p. X kopal a mlátil rukou do zaparkovaného vozidla zn. Ford Fiesta ve vlastnictví poškozeného a způsobil tak škodu ve výši 6.000 Kč, neboť v době činu nebyl obviněný pro nepřítomnost trestně odpovědný. V odůvodnění usnesení kárně obviněná odkázala na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, podle něhož obviněný trpí duševní chorobou, která se projevuje devastací jeho osobnosti. V důsledku této duševní poruchy nebyl obviněný v době činu schopen chápat jeho právní důsledky a společenskou nebezpečnost a rozpoznávací a ovládací schopnosti obviněného byly vymizelé.

Dne 13. 10. 2016 byla okresnímu státnímu zastupitelství doručena stížnost poškozeného J. F. proti tomuto usnesení, ve které se uvádí, že obviněný nebyl v době činu nepřítomný, nýbrž jen silně podnapilý. Ve spise jsou založeny ručně psané záznamy kárně obviněné o obsahu jejích telefonických hovorů s poškozeným ve dnech 6. 10.,

9. 10. a 19. 10. 2015, jakož i doklady o nedoručení usnesení o zastavení trestního stíhání obviněnému s tím, že písemnosti byly zaslány zpět okresnímu státnímu zastupitelství ve dnech 19. 10. a 23. 11. 2015.

S datem 29. 12. 2015 byl vyhotoven přípis, jímž byla stížnost poškozeného postoupena k rozhodnutí Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni. Při podpisu tohoto přípisu navrhovatelka uložila ověřit stav řízení ve věci návrhu na ochranné léčení obviněného a přiložila kopii rozsudku Okresního soudu Plzeň - město ze dne 27. 4. 2015, sp. zn. 99 PP 296/2013, jímž bylo rozhodnuto o omezení svéprávnosti obviněného k datu 27. 4. 2015. Doklad o předložení spisu krajskému státnímu zastupitelství k rozhodnutí o stížnosti není ve spise založen.

Následně si kárně obviněná opatřila výtisk kopie usnesení Okresního soudu Plzeň - město ze dne 5. 1. 2016, sp. zn. 8 Nt 221/2011, kterým bylo obviněnému o dva roky prodlouženo ochranné psychiatrické léčení uložené v ambulantní formě. Dále sepsala s poškozeným J. F. protokol, v němž byla doplněna jeho stížnost proti usnesení o zastavení trestního stíhání. Na konci tohoto protokolu se nachází ručně psaná zmínka o jeho vyhotovení dne 17. 3. 2016.

Téhož dne byl znovu sepsán přípis podepsaný navrhovatelkou, kterým byla stížnost poškozeného předložena k rozhodnutí krajskému státnímu zastupitelství. Uvedená písemnost byla vypravena dne 21. 3. 2016.

Krajské státní zastupitelství však přípisem ze dne 12. 4. 2016, č. j. 3 KZT 29/2016 - 5, vrátilo spisový materiál s tím, že usnesení o zastavení trestního stíhání nebylo doručeno všem oprávněným osobám. Svéprávnost obviněného M. Z. totiž byla omezena, a proto bude nezbytné usnesení o zastavení trestního stíhání doručit též jeho zákonnému zástupci a vyčkat, zda proti němu podá stížnost. Teprve následně bude možné spisový materiál předložit k rozhodnutí o stížnosti poškozeného J. F. Dále krajské státní zastupitelství upozornilo, že ačkoliv bylo usnesení o zastavení trestního stíhání doručeno obviněnému, obhájce a poškozenému již v měsíci říjnu a listopadu 2015, byl příslušný spisový materiál spolu se stížností poškozeného předložen až dne 22. 3. 2016. V této souvislosti krajské státní zastupitelství poukázalo na to, že podepsaný čistopis předkládací zprávy datovaný dnem 29. 12. 2015 nebyl vypraven. Ve vztahu ke kárně obviněné proto krajské státní zastupitelství konstatovalo neodůvodněné průtahy.

Ve vyjádření ze dne 2. 5. 2016, které bylo vypracováno na základě žádosti navrhovatelky, kárně obviněná uvedla, že po vypracování předkládacího přípisu v prosinci 2015 jí byl předložen spis zpět s tím, že je nutné ve věci ověřit, zda byl podán návrh na uložení ochranného léčení obviněného. Následně zjistila, že obviněnému bylo ochranné psychiatrické léčení uložené v ambulantní formě prodlouženo o dva roky. Dále poškozený J. F. po zjištění, že stížnost dosud nebyla předložena k rozhodnutí, stále trval na tom, že musí její důvody náležitě vysvětlit, což si přál učinit osobně. K doplnění stížnosti tak byl stanoven jako nejzazší termín den 17. 3. 2016, ve kterém tak poškozený skutečně učinil.

Po vypracování tohoto vyjádření a obdržení doručky dokládající pokus doručit usnesení o zastavení trestního stíhání zákonné zástupkyni obviněného, která byla vrácena dne 20. 5. 2016, kárně obviněná vyhotovila přípis ze dne 6. 6. 2016, jímž byla stížnost poškozeného J. F. opětovně předložena k rozhodnutí krajskému státnímu zastupitelství. Tento přípis byl vypraven dne 8. 6. 2016.

Státní zástupce krajského státního zastupitelství usnesením ze dne 29. 7. 2016, č. j. 3 KZT 29/2016 - 8, podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu usnesení o zastavení trestního stíhání zrušil a státní zástupkyně okresního státního zastupitelství uložil, aby o věci znovu jednala a rozhodla. V odůvodnění tohoto zrušujícího usnesení bylo poukázáno na nedostatky znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve kterém se znalkyně nevyjádřila k tomu, zda nepřičetnost obviněného v době spáchání činu byla způsobena výhradně jeho duševní poruchou, nebo zda na ni mohlo mít vliv požití návykové či psychotropní látky. Tato otázka nebyla znalkyni položena a v tomto ohledu tak zůstalo dokazování neúplné a musí být doplněno.

Následně kárně obviněná přípisem ze dne 22. 8. 2016 vrátila policejnímu orgánu věc s pokynem na doplnění znaleckého posudku v intencích zrušujícího usnesení krajského státního zastupitelství, přičemž lhůtu k doplnění vyšetřování stanovila do 10. 10. 2016.

1 ZM 54/2016

Dne 27. 4. 2016 byla Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň – město postoupena Okresním státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem žádost vedoucího vrchního státního zástupce Státního zastupitelství Drážďany, Spolková republika Německo, ze dne 7. 3. 2016, sp. zn. 202 ARH 609/16, o převzetí trestního stíhání českých státních občanů E. V. a D. B. Podle žádosti o převzetí trestního stíhání v České republice se tyto osoby měly prostřednictvím sociální sítě Facebook a SMS zpráv na území dožadujícího státu dopustit trestných činů krádeže, navádění k vydírání ve stádiu pokusu, navádění k vyhrožování a navádění k loupežnému vydírání ve stádiu pokusu podle příslušných ustanovení německého trestního zákona. Postoupení žádosti o převzetí trestního stíhání odůvodnil státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem tím, že údajný organizátor předmětné trestné činnosti E. V. má trvalé bydliště v P., přičemž dalším šetřením bylo zjištěno, že je profesionálním fotbalistou a v současnosti je hráčem FC X. Po doručení tohoto podání učinila navrhovatelka do jeho textu ručně psanou vsuvku, že E. V. hrál v roce 2015 v Teplících a od ledna hraje v Liberci a že je nutno co nejdříve vyvolat spor o příslušnost.

Příslušný spis obdržela kárně obviněná dne 2. 5. 2016. Přípis, jímž byly spisové materiály předloženy Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rozhodnutí sporu o místní příslušnost, kárně obviněná vyhotovila dne 27. 6. 2016. V něm uvedla, že trvalé bydliště jednoho z pachatelů na území Města Plzně je ryze formální, neboť jeho adresa je ohlašovanou trvalého pobytu na Úřadu Městské části Plzeň 1. Navíc v době, ve které mělo k trestné činnosti docházet, se pachatel zdržoval v Ústí nad Labem a v Teplících a v současné době se zdržuje v Liberci. Z hlediska určení místní příslušnosti je však rozhodující, že k trestné činnosti mělo docházet na území Města Ústí nad Labem, případně ve Spolkové republice Německo. Místo spáchání trestného činu se tak nenalézá v obvodu Okresního soudu Plzeň-město, nýbrž v obvodu Okresního soudu v Ústí nad Labem. Z těchto důvodů je pro dozor nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení věcně a místně příslušné Okresní státní zastupitelství v Ústí nad Labem.

Ve sporu o příslušnost rozhodla státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze usnesením ze dne 20. 7. 2016, č. j. 1 VZN 1746/2016-4, tak, že v dané trestní věci je k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení příslušný státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem. Podle odůvodnění tohoto usnesení je podstatná skutečnost, že trestná činnost měla být páchána i na území České republiky v obvodu působnosti Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem. Proto není rozhodující místo pobytu pachatelů, jak by tomu bylo v případě, kdyby z dosavadních výsledků řízení

v Německu vyplývalo, že trestná činnost měla být páchána výlučně na území dožadujícího státu, když toliko v takovém případě by se uplatnilo určení místní příslušnosti podle místa, kde pachatel v České republice bydlí, pracuje nebo se zdržuje. Tyto okolnosti podle závěru uvedeného usnesení svědčí o místní příslušnosti Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem.

Všechna tato skutková zjištění vyplývají z kopií podstatných částí spisů okresního státního zastupitelství sp. zn. 1 ZN 4798/2014, sp. zn. 1 ZN 10780/2015, sp. zn. 1 ZT 473/2015, sp. zn. 1 ZN 11646/2014, sp. zn. 1 ZT 617/2015, sp. zn. 1 ZK 192/2014, sp. zn. 1 ZT 551/2015, sp. zn. 1 ZN 3145/2016, sp. zn. 1 ZT 485/2015 a sp. zn. 1 ZM 54/2016.

Kárně obviněná ve stanovisku ke kárnému návrhu a při ústním jednání kárného senátu nejprve uvedla, že z popisu skutků uvedených navrhovatelkou nevyplývá, zda byla zachována šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení, která je uvedena v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Navrhovatelka se totiž výslovně nezmínila, kdy se u každého jednotlivého skutku dozvěděla o skutečnostech týkajících se tvrzeného kárného provinění. Přitom lze důvodně předpokládat, že se o skutečnostech uvedených v kárném návrhu dozvěděla již před vyhotovením záznamů o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016, k nimž vztahuje počátek subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu. Kárně obviněná proto vznesla námitku opožděného podání návrhu na zahájení kárného řízení a navrhla, aby kárný senát toto řízení bez ústního jednání zastavil podle § 14 písm. a) zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

Dále kárně obviněná uvedla, že si je vědoma určitých pochybení uvedených v kárném návrhu, uznává je, neztíká se za ně odpovědnosti a vzala si z nich ponaučení. V těchto případech nepostupovala vždy zcela řádně a s náležitou rychlostí, podcenila nutnost vyhotovení písemných záznamů do spisu a nedostatečně komunikovala s navrhovatelkou. Uvedená pochybení vyplývala z její přehnané pečlivosti, ambice vykonávat práci samostatně s vlastní odpovědností za svá rozhodnutí a ze snahy nezatěžovat vedoucí státní zástupkyni i ostatní státní zástupce úkoly, které příslušely vyřešit jí jako dozorové státní zástupkyni. V tomto ohledu však zřejmě přecenila své síly, a když jí neustále napadaly další trestní věci, nastavila si priority při jejich vyřizování a určitým úkonům nepřikládala takový význam, který jim ve skutečnosti náležel. Při nedostatku času tak nejprve volila splnění lhůt zákonných, následně lhůt vnitřních a až na třetím místě se věnovala administrativním a pořádkovým záležitostem, kupříkladu sdělením jinému státnímu orgánu nebo formálním vyjádřením k záznamu navrhovatelky o kontrole spisu. Právě nedodržení interních pořádkových lhůt stanovených v těchto záznamech pak představovalo převážnou část nedostatků popsanych v kárném návrhu. Tato pochybení však neohrozila smysl a účel trestního řízení ani jiné právem chráněné zájmy, neboť se jednotlivými trestními věcmi zabývala a upřednostnila jejich vyřízení před formálním vyjádřením k záznamu navrhovatelky. S ní tyto věci projednala ústní formou, kterou upřednostnila před písemnou odpovědí na vytýkané nedostatky. Dále žádným jednáním nenarušila autoritu ani důvěryhodnost státního zastupitelství. Navíc v kárném návrhu uvedené nečinnosti nedosahovaly doby tří měsíců, byly zjištěny jen v osmi věcech a týkaly se tak nepříliš výrazného zlomku případů, které v předmětném období vyřizovala a zpracovávala.

Rovněž kárně obviněná uvedla, že se jednotlivých pochybení dopustila v době, kdy byla začínající státní zástupkyní s praxí do tří let a učila se rozlišovat věci podstatné od méně důležitých a skloubit práci s rodinou. V rámci systému organizace práce u okresního státního zastupitelství jí byla přidělena specializace na hospodářskou trestnou činnost, která je velmi

specifická a náročná. V této agendě je totiž nejvíce úkonů v rámci činnosti státního zástupce činěno ve fázi prověřování, proti rozhodnutím policejního orgánu jsou téměř vždy podávány stížnosti, velmi časté jsou i žádosti o přezkum postupu policejního orgánu a trestní spisy jsou obsáhlé. Studium spisového materiálu, vyhodnocení a zpracování obžaloby či odvolání vyžaduje soustředěnost, pečlivost a delší časový prostor. V průběhu let 2014 až 2015 přitom z okresního státního zastupitelství odešlo pět zkušených státních zástupců, z nichž tři se specializovali právě na hospodářskou trestnou činnost. Tito zkušení státní zástupci, kteří v případě potřeby předávali své zkušenosti a odborné rady mladším kolegům, přitom byli nahrazeni začínajícími veřejnými žalobci. Počet státních zástupců okresního státního zastupitelství sice odpovídal systematizaci, avšak jejich faktická zatíženost byla s ohledem na zkrácené pracovní úvazky některých z nich značná. V průměru 2,5 dne v pracovním týdnu intervenovala u hlavních líčení i veřejných zasedání a na zpracovávání vlastních spisů jí tak zůstalo málo času. Navíc účasti při soudních jednáních byly rozdělovány tak, že osoba intervenujícího státního zástupce byla v naprosté většině případů odlišná od osoby dozorového státního zástupce. Časovou zátěž způsoboval i systém přidělování agendy státním zástupcům v přípravném řízení, kdy ve fázi vyšetřování věci dozoroval jiný veřejný žalobce než ve fázi prověřování. Každý desátý až jedenáctý týden jí byla ukládána pracovní pohotovost. Na dodržování lhůt měly velký vliv též nedostatky v systému vedení spisů kanceláří, jejíž činnost byla navíc negativně ovlivněna fluktuací a nedostatkem administrativních pracovníků.

Následně se kárně obviněná vyjádřila k jednotlivým skutkům uvedeným v kárném návrhu. Na svou obhajobu uvedla následující skutečnosti vztahující se k dále uvedeným trestním věcem:

1 ZN 4798/2014

Ve vztahu k nečinnosti údajně spočívající v nesplnění pokynu vedoucí státní zástupkyně uděleného v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016 ve lhůtě jednoho měsíce je zřejmé, že po uplynutí této lhůty, tedy již dne 15. 2. 2016, musela navrhovatelka vědět o skutečnostech týkajících se skutku, který považuje za kárné provinění. V tomto směru proto subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení uplynula dne 15. 8. 2016 a kárný návrh byl podán opožděně.

Za účelem ověření poznatků uvedených v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016 o šest dnů později telefonicky kontaktovala policejní orgán s pokynem k předložení spisového materiálu. Policejní orgán jí přitom oznámil, že v dané trestní věci jsou činěny závěrečné úkony a pravděpodobně bude odložena. Za této situace vyčkávala na předložení spisu s rozhodnutím policejního orgánu tak, aby jednak bylo možné ho přezkoumat a jednak byly splněny pokyny vedoucí státní zástupkyně udělené v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016. Upřednostnila tak vyřízení věci samé s tím, že posouzení, zda není dáno podezření ze spáchání správního deliktu a zda podezřelý J. Š. nebo společnost S-Group Oil s. r. o. disponovali živnostenským oprávněním, učiní současně s vyhodnocením celého případu po vrácení trestního spisu policejním orgánem. Tento postup vyplýval z její snahy mít všechno hotové a v perfektním stavu tak, aby vedoucí státní zástupkyně viděla již konečný výsledek její práce.

Po doručení usnesení policejního orgánu o zastavení řízení vyžádala dne 23. 3. 2016 vyšetřovací spis telefonicky i formou písemného pokynu kanceláři, již současně uložila vyznačit usnesení o odložení věci v rejstříku a předložit dozorový spis zpět, neboť byl očekáván vyšetřovací spis k provedení shora uvedených úkonů. Dozorový spis s tímto pokynem předložila nejpozději dne 24. 3. 2016 kanceláři, která jí dozorový spis obratem vrátila. Skutečnost, že kancelář nesplnila její pokyn k vyznačení odložení věci v rejstříku, jí přitom nebyla sdělena.

Po vyhotovení záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016, v níž jí byl navrhovatelkou udělen pokyn k zdůvodnění nesplnění předchozího pokynu ze dne 14. 1. 2016, ve dnech 6. 4. 2016 a 8. 4. 2016 intervenovala u soudu. S navrhovatelkou se domluvila, že se setkají po skončení pracovní porady naplánované na den 12. 4. 2016 a věc spolu osobně projednají, k čemuž také skutečně došlo, jak stručně poznamenala ve spise. Z tohoto osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, a tímto považovala její požadavky za splněné.

Po osobním vyřešení věci dne 3. 5. 2016 ještě učinila do spisu záznam, aby v něm byla obsažena i formální písemná odezva na písemný záznam vedoucí státní zástupkyně.

1 ZT 473/2015

Ze zprávy policejního komisaře o důvodech neskončení prověřování, která byla doručena okresnímu státnímu zastupitelství dne 15. 7. 2015, je zřejmé, že v něm byla předpokládaná lhůta ukončení prověřování stanovena do 30. 7. 2015. Není proto správné tvrzení navrhovatelky, že v této zprávě nebyl uveden termín skončení prověřování. Po převzetí věci k výkonu dozoru od předchozího státního zástupce, k němuž došlo dne 4. 8. 2015, byly policejním orgánem činěny pokusy o doručení usnesení o zahájení trestního stíhání a prováděno šetření za účelem zjištění pobytu podezřelého, které vyústily v návrh soudu na vydání příkazu k zadržení jí vypracovaného dne 29. 10. 2015. Poté, co soud dne 5. 11. 2016 příkaz k zadržení vydal, bylo vyčkáváno na jeho realizaci. Následně bylo zjištěno, že podezřelý se pravděpodobně zdržuje na adrese svého bydliště v Polsku, a proto bylo policejnímu orgánu uloženo, aby zpracoval návrh na podání žádosti o právní pomoc a předložil ho spolu se spisem.

Tento návrh policejního orgánu byl okresnímu státnímu zastupitelství doručen dne 3. 2. 2016. Žádost o mezinárodní právní pomoc průběžně zpracovávala a dne 6. 4. 2016 ho v konečné podobě předložila navrhovatelce k podpisu. Přitom reálně měla na vypracování této žádosti šestnáct pracovních dnů, které jí zbyly po odečtení doby, v níž byla plně vytížena agendou spojenou s výkonem pracovní pohotovosti a intervencemi u soudů, jakož i účastí na školeních a konferencích.

Dne 6. 4. 2016 navrhovatelka učinila záznam o kontrole spisu, ve kterém jí uložila pokyn k vyrozumění o důvodech nevyřízení uvedeného návrhu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc. Stejně jako v předchozím případě se s navrhovatelkou domluvila, že s ní věc zkonzultuje po pracovní poradě dne 12. 4. 2016, k čemuž také došlo. Z tohoto osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, čímž považovala její požadavky za splněné.

Po osobním vyřešení věci dne 2. 5. 2016 ještě učinila do spisu záznam, aby v něm byla obsažena i formální písemná odezva na písemný záznam vedoucí státní zástupkyně.

Na základě právní pomoci došlo dne 27. 6. 2016 k doručení usnesení o zahájení trestního stíhání L. M. M. a k jeho výsledku v procesním postavení obviněného. Lhůta ke skončení vyšetřování s předpokladem předložení návrhu na podání obžaloby byla dána do dne 15. 12. 2016.

1 ZN 11646/2014

Po vyhotovení záznamu o kontrole spisu ze dne 15. 1. 2016, v níž jí byl vedoucí státní zástupkyně udělen pokyn k poskytnutí informace o stavu prověřování do 31. 1. 2016, věc dne 7. 3. 2016 s policejním orgánem podrobně konzultovala a poskytla mu lhůtu 14 dnů

pro dokončení zpracování návrhu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc. V návaznosti na další záznam o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016 se s navrhovatelkou domluvila, že věc bude konzultována po pracovní poradě dne 12. 4. 2016, k čemuž skutečně došlo. Vzhledem k tomu, že policejní orgán avizoval předložení spisu s návrhem na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc v nejbližší době, bylo při této konzultaci s vedoucí státní zástupkyní domluveno, že spis bude předán novému dozorovému státnímu zástupci JUDr. Řeřichovi až s touto avizovanou písemností. Z tohoto osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, čímž považovala její požadavky za splněné. Dne 5. 5. 2016 pak ještě navrhovatelce dodatečně předložila písemné stanovisko ve věci.

Návrh policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc byla i se spisem doručena okresnímu státnímu zastupitelství dne 21. 4. 2016 a převzata dne 2. 5. 2016. Následně dne 8. 6. 2016 vypracovala koncept žádosti o právní pomoc a v okamžiku, kdy ho zadala do tisku, si pro spis přišla vedoucí kanceláře. Bezprostředně po vyhotovení záznamu o kontrole spisu ze dne 9. 6. 2016 s navrhovatelkou o celé věci hovořila, čímž považovala pokyn v tomto záznamu udělený za splněný a věc za uzavřenou, neboť spisový materiál byl dle požadavku vedoucí státní zástupkyně předán novému dozorovému státnímu zástupci a od té doby ho už neviděla.

1 ZT 617/2015

Dne 23. 2. 2016 provedla přezkum doručeného trestního příkazu, jímž soud rozhodl o vině a trestu obviněného P. S. v intencích aprobované přípravy k hlavnímu líčení. Dozorový spis si ponechala k dalšímu zpracování s tím, že ho předloží k aprobaci trestního příkazu spolu s konceptem přípisu reagujícího na pokyn vedoucí státní zástupkyně k signalizaci jednání obviněného živnostenskému úřadu, který jí byl udělen v souvislosti s aprobací návrhu trestu při podání obžaloby dne 14. 1. 2016. Její povinností je překládat k aprobaci každý trestní příkaz. Jelikož však v dané věci trestní příkaz odpovídal aprobované obžalobě i návrhu trestu, bylo možné předpokládat, že navrhovatelka nebude mít proti tomuto rozhodnutí soudu výhrady. Pro účely splnění jejího požadavku bylo nutné vyžádat vyšetřovací spis a po jeho prostudování zpracovat poznatek pro živnostenský úřad. Tato věc byla již pravomocně skončena, upřednostnila proto zpracování jiných, naléhavějších věcí a až dne 6. 4. 2016 vypracovala přípis, kterým v reakci na pokyny navrhovatelky požádala policejní orgán o zaslání vyšetřovacího spisu a zároveň mu po opětovném přezkoumání věci zaslala poznatek zakládající podezření ze spáchání přečinu zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku. Tyto informace bylo smysluplné zaslat živnostenskému úřadu až po právní moci trestního příkazu, neboť do té doby se na obviněného hledělo jako na bezúhonného.

Před vypravením tohoto přípisu byl spis navrhovatelkou vyžádán ke kontrole, o které byl sepsán záznam ze dne 7. 4. 2016 se žádostí o zdůvodnění nesplnění předchozího pokynu ze dne 14. 1. 2016, a to ve lhůtě do dne 12. 4. 2016. S navrhovatelkou se domluvila, že se setkají po skončení pracovní porady naplánované na den 12. 4. 2016 a věc spolu osobně projednají, k čemuž také skutečně došlo, jak stručně poznamenala ve spise. Z tohoto osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, a tímto považovala její požadavky za splněné.

Po osobním vyřešení věci dne 2. 5. 2016 ještě učinila do spisu záznam, aby v něm byla obsažena i formální písemná odezva na písemný záznam vedoucí státní zástupkyně.

Pro úplnost je třeba dodat, že v týdnu, ve kterém v dané věci obdržela trestní příkaz, od středy 24. 2. 2016 do pátku 26. 2. 2016 intervenovala u soudu a účastnila se konzultace s policejním orgánem. V období od 29. 2. 2016 do 2. 3. 2016 se pak účastnila plánovaného

školení. Na zpracování vlastních spisů tak za období 14 dnů připadaly pouhé 4 dny. V době od poloviny dubna do počátku května 2016 kromě obvyklé zatíženosti ošetřovala po dobu osmi dnů svou nemocnou dceru a intervenovala u hlavního líčení.

1 ZK 192/2014

Po vydání usnesení ze dne 22. 12. 2015, kterým rozhodla, že se podezřelý F. D. ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání neosvědčil, měla spis nepřetržitě u sebe až v období od 9. 2. 2016 do 7. 4. 2016, a nikoliv již od 11. 1. 2016, jak se nesprávně uvádí v kárném návrhu. V této době spis podrobně studovala, hodnotila důkazní situaci a na základě získaných poznatků se rozhodla věc předat do vyšetřování za účelem dosažení lepší důkazní situace pro řízení před soudem, neboť předmětný skutek měl být spáchán dne 17. 1. 2014, ve věci bylo konáno pouze zkrácené přípravné řízení a bylo tedy nutné důkazy dokumentovat ve formě procesně použitelných svědeckých výpovědí, na nichž bylo dané trestní řízení postaveno. Právě v důsledku tohoto podrobného studia věci nedala policejnímu orgánu pokyn k zahájení trestního stíhání ihned po vydání rozhodnutí o neosvědčení se podezřelého ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání.

Před předáním věci do vyšetřování byl spis vyžádán navrhovatelkou, která dne 7. 4. 2016 sepsala záznam o jeho kontrole, v níž jí uložila se k věci vyjádřit v termínu do 12. 4. 2016. Ve stejný den věc osobně s navrhovatelkou konzultovala a vysvětlila jí důvody pro předání věci do vyšetřování. Navrhovatelkou byl pro příště doporučen podle jejího mínění správný postup spočívající v podání návrhu na potrestání. O této konzultaci vypracovala stručný záznam do spisu. Z osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, a tímto považovala její požadavky za splněné.

Po osobním vyřešení věci dne 2. 5. 2016 ještě učinila do spisu záznam, aby v něm byla obsažena i formální písemná odezva na písemný záznam vedoucí státní zástupkyně.

V dané trestní věci již bylo vyšetřování ukončeno a dne 19. 10. 2016 byla soudu podána obžaloba.

Z těchto důvodů nemělo podání písemného vyjádření po lhůtě stanovené navrhovatelkou žádný negativní následek pro zákonem chráněné zájmy. Nelze přitom souhlasit s názorem navrhovatelky, že v důsledku neukončení věci podáním návrhu na potrestání vznikly zvýšené náklady trestního řízení. Jádrem problému je v tomto případě spíše odlišný pohled na vhodnost zvoleného procesního postupu v rámci trestního řízení, kdy stála před rozhodnutím nadále vést věc v režimu zkráceného přípravného řízení nebo ji předat do vyšetřování. Jednalo se přitom o její první případ, kdy se podezřelý ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání neosvědčil.

1 ZT 551/2015

Dne 17. 2. 2016 byl okresními státnímu zastupitelství doručen obsáhlý trestní spis s návrhem na podání obžaloby a s usnesením o odložení věci, která byla policejním orgánem vyloučena do samostatného spisového materiálu. V této situaci upřednostnila zpracování obžaloby, která byla soudu podána dne 25. 2. 2016, před pouhým administrativním vytvořením zcela nového spisu ZN, který by byl toliko obratem založen do spisovny. Následně dne 4. 3. 2016 obdrželo okresní státní zastupitelství od policejního orgánu stížnosti poškozených proti usnesení o odložení věci. O nich rozhodla dne 4. 4. 2016, tedy v měsíční lhůtě stanovené u okresního státního zastupitelství pro vyřizování stížností, jak je zřejmé z pokynu k vypravení usnesení

založeného na čl. 89 dozorového spisu. V něm dala kanceláři pokyn též k vytvoření nového spisu ZN. Ten jí byl pod sp. zn. 1 ZN 3145/2016 předložen dne 7. 4. 2016 a téhož dne uložila kanceláři vypravit připravené rozhodnutí s aktuálním datem. Měsíční lhůta pro rozhodnutí o uvedených stížnostech od jejich obdržení okresním státním zastupitelstvím vyplývala z vnitřního pokynu navrhovatelky, který byl zopakován na pracovních poradách.

Stejného dne si nechala spisový materiál předložit navrhovatelka, která jí v záznamu o kontrole spisu ze dne 7. 4. 2016 uložila, aby se ve stanoveném termínu k věci vyjádřila a aby rozhodla o stížnostech poškozených.

V této souvislosti znovu zdůrazňuje, že o stížnostech proti usnesení policejního orgánu o odložení věci rozhodla již dne 7. 4. 2016 ještě před samotným záznamem navrhovatelky. Se stížnostmi, s napadeným usnesením i se spisovým materiálem se v základních obrysech seznámila ihned po jejich předložení policejním orgánem. Jelikož stížnostní námítky byly zjevně nedůvodné a rozhodnutí o stížnosti tak nemohlo mít vliv na meritum věci, nepovažovala za potřebné rozhodovat o stížnostech neprodleně. Větší prioritu přiřadila jiným úkolům v rámci své profesní činnosti, které v danou chvíli vyhodnotila jako urgentnější. Reálně bylo o stížnostech rozhodnuto v devíti pracovních dnech, které jí zbyly po odečtení doby, ve které byla vytížena agendou spojenou s pracovní pohotovostí či intervencemi u soudů.

Stejně jako v předchozích případech byla s navrhovatelkou domluvena konzultace věci po pracovní poradě dne 12. 4. 2016, k čemuž skutečně došlo, jak vyplývá ze stručného záznamu založeného ve spise. V rámci ústního vyjádření k věci vysvětlila navrhovatelce důvody zvoleného postupu a předložila jí i usnesení o stížnostech ve vyloučené věci zapsané v rejstříku ZN. Z tohoto osobního rozhovoru učinila závěr, že věc s navrhovatelkou zcela probrala, a tímto považovala její požadavky za splněné.

Po osobním vyřešení věci dne 2. 5. 2016 ještě učinila do spisu záznam, aby v něm byla obsažena i formální písemná odezva na písemný záznam vedoucí státní zástupkyně.

1 ZT 485/2015

Dne 13. 10. 2016 byla okresnímu státnímu zastupitelství předložena stížnost poškozeného J. F. proti usnesení o zastavení trestního stíhání obviněného M. Z. Poškozený jí ve dnech 9. 10. 2015, 19. 10. 2015 a 6. 11. 2015 telefonicky kontaktoval s tím, že si přeje svou písemně podanou stížnost doplnit přímo na okresním státním zastupitelství do protokolu, kde současně žádá věc vyjasnit a upřesnit. S poškozeným telefonicky hovořila ještě několikrát a domlouvala s ním termín pro doplnění stížnosti s ohledem na jeho zaměstnání řidiče, kvůli němuž nebývá v Plzni přítomen. Následně však poškozeného upozornila, že na doplnění stížnosti již nemůže vyčkávat a dne 22. 12. 2015 předložila navrhovatelce k podpisu předkládací zprávu pro Krajské státní zastupitelství v Plzni. Navrhovatelka však dne 29. 12. 2016 v době její nepřítomnosti z důvodu čerpání dovolené spis vrátila s pokynem na ověření stavu řízení ve věci návrhu na ochranné léčení obviněného, k němuž přiložila občanskoprávní rozsudek, jímž byla omezena jeho svéprávnost.

Následně podle pokynu navrhovatelky dne 18. 1. 2016 ověřila, že obviněnému bylo ochranné psychiatrické léčení prodlouženo o dva roky. Zpočátku však nevěděla o tom, že v době její nepřítomnosti nebyla stížnost poškozeného předložena nadřízenému státnímu zastupitelství k rozhodnutí a měla naopak za to, že tento její pokyn byl kanceláři splněn. Poté jej poškozený opět několikrát telefonicky kontaktoval s dotazem, jak byla jeho stížnost vyřízena. Teprve v důsledku této skutečnosti zjistila, že stížnost nebyla krajskému státnímu zastupitelství

vůbec předložena. Poškozený po tomto sdělení trval na doplnění své stížnosti osobně do protokolu. Jelikož chtěla spis předat nadřízenému státnímu zastupitelství se všemi podklady, poskytla pro doplnění stížnosti poškozenému dodatečný termín do dne 17. 3. 2016. Poškozený v tento den stížnost ústně do protokolu skutečně doplnil. Ve stejný den navrhovatelce společně s dozorovým a trestním spisem předložila k podpisu nový předkládací přípis krajskému státnímu zastupitelství.

Po vrácení spisového materiálu s pokynem na doručení usnesení o zastavení trestního stíhání obviněného jeho zákonné zástupkyni vyhotovila dne 6. 6. 2016 nový předkládací přípis krajskému státnímu zastupitelství. V návaznosti na jeho zrušovací usnesení bylo vyžádáno doplnění znaleckého posudku, které potvrdilo správnost závěru o nepřičetnosti obviněného v době spáchání činu a na jehož základě tak bylo znovu rozhodnuto o zastavení trestního stíhání obviněného.

1 ZM 54/2016

Spis týkající se postoupení žádosti Státního zastupitelství v Drážďanech o převzetí trestního stíhání českých státních příslušníků jí byl předložen dne 2. 5. 2016. Přípis o předložení spisu Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rozhodnutí o místní příslušnosti vypracovala dne 27. 6. 2016, což byl reálně sedmáctý pracovní den, kdy mohla spisy zpracovávat po odečtení doby, v níž musela intervenovat u soudu nebo měla pracovní pohotovost. V této zbývající době se dále věnovala agendě mající větší prioritu. Navíc se u ní jednalo o zcela první vyvolání sporu o místní příslušnost, s níž se ve své praxi státní zástupkyně setkala. Proto spisu a zpracování přípisu o předložení věci k rozhodnutí o místní příslušnosti věnovala až přílišnou pozornost, což mělo vliv na dobu, v níž byl spisový materiál předložen navrhovatelce k podpisu předkládacího přípisu Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. To se ztotožnilo se její pečlivě připravenou argumentací a rozhodlo, že k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení je v dané věci místně příslušné Okresní státní zastupitelství v Ústí nad Labem.

Kárně obviněná ze všech těchto důvodů uvedla, že skutky uvedené v kárném návrhu nedosahují intenzity kárného provinění. V této souvislosti poukázala na princip subsidiarity kárného postihu, podle něhož by se měla kárná odpovědnost uplatnit až v situaci, kdy selhávají běžně uplatňované metody řídicí a dohledové praxe, případně kdy se jedná o naprostý excés. Proto navrhla pro případ, že by se kárný senát neztotožnil s jejím názorem o opožděnosti kárného návrhu, aby byla podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů návrhu na zahájení kárného řízení zproštěna.

Při ústním jednání dále kárný senát vyslechl svědka Mgr. P. R., který se rozhodl vypovídat za účelem objektivního posouzení skutkového stavu věci, neboť s kárně obviněnou pracuje na stejném státním zastupitelství, má s ní srovnatelnou délku praxe státního zástupce a stejnou specializaci na hospodářskou trestnou činnost. Svědek poukázal na značné pracovní zatížení státních zástupců Okresního státního zastupitelství Plzeň - město, které bylo zapříčiněno specifícností a náročností zmíněné specializace, odchodem zkušených kolegů v roce 2014 a 2015, převažující praxí přidělování trestní věci ve fázi vyšetřování jinému státnímu zástupci, než který ji dozoroval ve fázi prověřování, a časovou náročností intervencí při soudních jednáních. Věci dozorované kárně obviněnou, ve kterých se účastnil hlavního líčení, považuje svědek za pečlivěji zpracované než u jiných kolegů. Svědkovi je známo, že lhůta pro vyřízení stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení věci je jednoměsíční, avšak neví, z jakého organizačního opatření vedoucí státní zástupkyně tato povinnost vyplývá.

Náměstkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město Mgr. I. H. ve své svědecké výpovědi uvedla, že považuje kárně obviněnou za chytrou a schopnou státní zástupkyni, která o jednotlivých trestních věcech správně uvažuje a obžaloby zpracovává v běžné kvalitě. O to více jí překvapuje způsob práce kárně obviněné, při němž také jednou zjistila nesplnění pokynu vedoucí státní zástupkyně. Taková negativní zjištění jsou pro svědkyni v rozporu s tím, co si o kárně obviněné myslí. Dále svědkyně potvrdila nedostatečné personální obsazení státního zastupitelství, u něhož působí, jakož i existenci třicetidenní lhůty pro rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o odložení věci, byť nevěděla, jako formou byla tato povinnost státním zástupcům uložena.

Svědkyně Z. K., která je vedoucí správy Okresního státního zastupitelství Plzeň-město a odpovídá i za chod jeho kanceláře uvedla, že kárně obviněná někdy odevzdala spis s časovým odstupem od data vyhotovení příslušného úkonu. Kancelář měla na splnění pokynů státních zástupců tři dny a tuto lhůtu podle svědkyně rozhodně nepřekračovala.

Kárný senát se nejprve zabýval námitkou opožděného podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle obhajoby kárně obviněné se navrhovatelka nejspíše dozvěděla o skutečnostech uvedených v kárném návrhu již před vyhotovením záznamů o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016, k němuž vztahuje počátek šestiměsíční subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu.

K tomuto tvrzení uvedenému ve stanovisku k návrhu na zahájení kárného řízení se vyjádřila navrhovatelka přípisem ze dne 28. 11. 2016, ve kterém uvedla, že ve věcech sp. zn. 1 ZN 4798/2014, sp. zn. 1 ZT 473/2015, sp. zn. 1 ZN 11646/2014, sp. zn. 1 ZT 617/2015 a sp. zn. 1 ZK 192/2014 se o rozhodných skutečnostech dozvěděla právě dne 6. 4. 2016, v němž vyhotovila záznam o kontrole spisu, přičemž ve věci sp. zn. 1 ZN 11646/2014 učinila další zjištění při následné kontrole provedené dne 9. 6. 2016. Ve věci sp. zn. 1 ZT 551/2015 zjistila rozhodnou skutečnost dne 7. 4. 2016 v souvislosti s kontrolou nerozhodnutých stížností proti usnesením policejních orgánů ve lhůtě přesahující jeden měsíc. Za rozhodnou skutečnost ve věci sp. zn. 1 ZT 485/2015 považuje přípis Krajského státního zastupitelství v Plzni předložený dne 15. 4. 2016. Ve věci sp. zn. 1 ZM 54/2016 je pak rozhodující skutečností datum podpisu předkládajícího přípisu Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rozhodnutí sporu o příslušnost, který obdržela dne 27. 6. 2016.

S tímto hodnocením navrhovatelky ve vztahu k úkonům rozhodným pro započítání běhu subjektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení se kárný senát ztotožňuje. Z výše uvedeného obsahu spisů okresního státního zastupitelství, které jsou předmětem tohoto kárného řízení, totiž nikterak nevyplývá, že by se navrhovatelka mohla o skutečnostech uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení dozvědět dříve, než dne 6. 4. 2016, kdy ve věcech sp. zn. 1 ZN 4798/2014, sp. zn. 1 ZT 473/2015 a sp. zn. 1 ZN 11646/2014 vypracovala záznamy o kontrole spisu, v nichž byly tvrzené nedostatky v činnosti státní zástupkyně poprvé zjištěny a popsány. Teprve až dne 6. 4. 2016 se navrhovatelka ve věci sp. zn. 1 ZN 4798/2014 dozvěděla i o tom, že kárně obviněná ve stanoveném termínu do 14. 2. 2016 nesplnila její předchozí pokyn k vyrozumění o využití poznatků uvedených v předchozím záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016, neboť tuto nečinnost nemohla vedoucí státní zástupkyně jiným způsobem zjistit dříve. Údajné nedostatky v pracovní činnosti kárně obviněné ve věcech sp. zn. 1 ZT 617/2015, sp. zn. 1 ZK 192/2014 a sp. zn. 1 ZT 551/2015 měla navrhovatelka reálnou možnost zjistit až při kontrolách těchto spisů, o kterých sepsala záznam ze dne 7. 4. 2016. Ve věcech sp. zn. 1 ZT 485/2015 a sp. zn. 1 ZM 54/2016 mohla navrhovatelka relevantní zjištění učinit ještě později na základě podkladů, o nichž se zmínila.

Z těchto důvodů se navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, nejdříve dne 6. 4. 2016. Návrh na zahájení kárného řízení přitom kárný soud obdržel dne 23. 9. 2016, tedy ještě před uplynutím šestiměsíční subjektivní lhůty stanovené v § 9 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Kárný senát proto námitku opožděného podání kárného návrhu neshledal důvodnou a kárné řízení nezastavil postupem podle § 14 písm. a) téhož zákona.

Při meritorním posouzení návrhu na zahájení kárného řízení kárný senát vycházel z definice kárného provinění obsažené v zákoně č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jakož i z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, které z tohoto zákona vyplývají. Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Zákon o státním zastupitelství však v ustanoveních § 12c a násl. upravuje mechanismus dohledu, v jehož rámci mohou být zjištěny, projednány a napraveny jednotlivé nedostatky v postupu státních zástupců. Dále podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství může vedoucí státní zástupce drobné nedostatky a poklesky státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení. V kárném řízení ve věcech státních zástupců se tedy aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 16. 9. 2010, č. j. 12 Ksz 3/2010 - 83). Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce proto naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity.

Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, který lze použít až za situace, kdy jsou ostatní prostředky neúčinné nebo nedostatečné, byla rozvinuta v dalších rozhodnutích kárného senátu ve věcech státních zástupců.

Ten nejprve v již zmíněném rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, č. j. 12 Ksz 3/2010 - 83, dovedl, že střet názorů vedoucího státního zástupce s jemu podřízeným státním zástupcem o odbornou správnost a pečlivost se pravidelně bude vymykat materiálnímu dosahu kárného provinění a v rámci kárného řízení bude možné posuzovat jen opravdu výjimečné excesy, neboť v opačném případě by celá soustava státních zastupitelství se všemi řídicími pracovníky a jejich nástroji k řídicí a dohledové činnosti mohla jednoduše přenášet nedostatky vnitřní komunikace na kárný soud, což není smyslem kárného řízení.

S ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu dále kárný senát v minulosti považoval za kárné provinění pouze delší nečinnost, při které státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. V souladu s tímto principem dovedl, že průtah dosahující intenzity kárného provinění zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech od obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 107, a ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015 - 78). V dalším rozhodnutí ze dne 15. 12. 2015, č. j. 12 Ksz 9/2015 - 50, kárný senát shledal nečinnosti dosahující intenzity kárného provinění ve věcech zapsaných v rejstříku ZM, které přesáhly dobu tří měsíců.

Z materiálního hlediska je nutné posuzovat kárnou odpovědnost státního zástupce také v případech nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce. Je sice nepochybné, že podle § 12e zákona o státním zastupitelství je vedoucí státní zástupce v rámci výkonu vnitřního dohledu oprávněn dávat pokyny k postupu při vyřizování věcí státním zástupcům, kteří jsou povinni se jimi řídit, vyjma pokynu nezákonného. Nicméně jestliže nesplnění takového závazného pokynu nemá žádný nežádoucí vliv na průběh trestního řízení nebo danou trestní věc negativně ovlivňuje pouze nepatrně, neohrožuje vážnost a důvěryhodnost soustavy státních zastupitelství a není výrazem znevažování řídicí role a autority nadřízeného státního zástupce, pak se jedná pouze o formální porušení povinností státního zástupce, které nedosahuje větší intenzity a závažnosti nutné pro naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění. Při opačném přístupu vedoucího ke kárnému postihu za jakékoliv nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce by se postupně státní zastupitelství stalo souborem anonymních, nesamostatných a neodpovědných úředníků, kteří by jen vyčkávali na instrukce svých nadřízených a jejichž jedinou snahou by bylo tyto úkoly svědomitě plnit. Proto i při vědomí skutečnosti, že vztahy uvnitř každého článku soustavy státních zastupitelství nutně vyžadují prvky hierarchie a subordínace, je nutné považovat za kárné provinění jen takové nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce, které má povahu excesu při plnění povinností státního zástupce. Pouze v takovém případě by se jednalo o natolik závažné a hrubé porušení povinností státního zástupce, že by nepostačovala náprava vnitřními mechanismy státního zastupitelství a muselo by se přistoupit k jeho postihu v kárném řízení.

Kárný návrh obsahuje popis zjištění učiněných v jednotlivých trestních spisech a lze jen obtížně seznat, co je v něm kárně obviněné konkrétně kladeno za vinu. Na celkovou nejasnost a nepřehlednost návrhu na zahájení kárného řízení ostatně poukázal i nejvyšší státní zástupce ve vyjádření ze dne 28. 11. 2016. Nicméně, i když je kárný návrh na samé hranici srozumitelnosti, kárný senát jeho podrobným rozbořem identifikoval skutečnosti, v nichž navrhovatelka spatřuje pochybení kárně obviněné v dále uvedených trestních věcech Okresního státního zastupitelství Plzeň-město. V žádné ze skutečností uvedených v kárném návrhu však kárný senát neshledal naplnění znaků kárného provinění, a to na základě následujících úvah:

1 ZN 4798/2014

Kárně obviněná ve stanoveném termínu do 14. 2. 2016 skutečně nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně k vyrozumění o využití poznatků uvedených v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016, který jí byl udělen v tomto záznamu. V průběhu uvedené doby se však dne 29. 1. 2016 dozvěděla o úmyslu policejního orgánu věc odložit a toto rozhodnutí doručit se spisem. Proto podle obhajoby vyčkávala na předložení spisového materiálu tak, aby bylo možné současně se splněním pokynu navrhovatelky ze dne 14. 1. 2016 přezkoumat usnesení policejního orgánu o odložení věci a tím upřednostnit vyřízení věci samé. Takový postup nemohl mít žádný negativní vliv na průběh trestního řízení, které bylo navíc vedeno pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku a pro jehož účely tak nebylo rozhodné posouzení podezření ze spáchání správního deliktu a zjištění, zda podezřelý J. Š. nebo společnost S-Group Oil s. r. o. disponovali živnostenským oprávněním, což měla kárně obviněná učinit podle pokynu navrhovatelky ze dne 14. 1. 2016.

Dále podle návrhu na zahájení kárného řízení kárně obviněná v období od 23. 3. 2016 do 5. 4. 2016 nepředložila dozorový spis kanceláři za účelem splnění jejího pokynu k vyznačení odložení věci v rejstříku, k sepsání žádosti o předložení vyšetřovacího spisu policejnímu orgánu a k následnému vrácení dozorového spisu zpět, který udělila po obdržení usnesení o odložení věci. V referátu kárně obviněné ze dne 23. 3. 2016 však není uveden doklad o jeho doručení kanceláři, přičemž podle obhajoby byl dozorový spis kanceláři předložen následující den, obratem

byl státní zástupkyni vrácen a kanceláři nebyl splněn pokyn k vyznačení odložení věci v rejstříku. Především však navrhovatelkou tvrzený průtah spočívající v nepředložení dozorového spisu kanceláři trval jen dva týdny a nemohl tak neúměrně prodloužit ověřování poznatků uvedených v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016. Za této situace se jedná o nečinnost malé stupně intenzity.

Dále kárně obviněná ve stanoveném termínu do 11. 4. 2016 skutečně nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně udělený v záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016, aby zdůvodnila, proč nereagovala na předchozí pokyn obsažený v záznamu o kontrole spisu ze dne 14. 1. 2016. Nicméně danou věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 3. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy představuje jen formální porušení povinnosti státního zástupce.

1 ZT 473/2015

Kárně obviněné je vytýkáno, že v období od 15. 7. 2015 do 28. 7. 2015 nereagovala na skutečnost, že v informaci o důvodech neskončení prověřování, kterou vyhotovil policejní komisař Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování, dne 14. 7. 2015 pod č. j. KRPP-44584-71/TČ-2015-030572, a která byla ve stádiu prověřování založena do spisu Okresního státního zastupitelství Plzeň-město sp. zn. 1 ZN 10780/2015, nebyl uveden termín dokončení prověřování. Toto tvrzení však neodpovídá skutečnosti, neboť v uvedené informaci policejního orgánu se výslovně uvádí, že vydání usnesení o zahájení trestního stíhání L. M. M. se předpokládá ve lhůtě do 30. 7. 2015.

Dále podle navrhovatelky měla kárně obviněná v období od 7. 8. 2015 do 28. 10. 2015 spis u sebe bez pohybu, což však bylo pochopitelné za situace, kdy se podezřelému v této době nedařilo doručit usnesení o zahájení trestního stíhání a bylo prováděno šetření za účelem zjištění jeho pobytu, jak se státní zástupkyně dozvěděla ve vyrozumění policejního orgánu ze dne 2. 10. 2015.

Následně kárně obviněná měla podle kárného návrhu úřední záznam ze dne 17. 12. 2015, ve kterém shrnula obsah svého telefonického hovoru s policejním komisařem, předložit kanceláři až dne 6. 1. 2016, jež ho proto údajně zažurnalizovala až dodatečně. Tato tvrzená nečinnost však trvala přibližně tři týdny a neměla žádný vliv na vypracování návrhu policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc do Polska, jež byl ve zmíněném telefonickém hovoru signalizován.

Skutečnost, že kárně obviněná měla v období od 3. 2. 2016 do 5. 4. 2016 spis u sebe bez pohybu, nelze klást k její tíži za situace, kdy je jí současně vytýkáno, že ve stejné době nepodala žádost o mezinárodní justiční spolupráci.

Podle návrhu na zahájení kárného řízení totiž kárně obviněná v období od 3. 2. 2016 do 22. 4. 2016 na základě návrhu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 2. 2. 2016, č. j. KRPP-44584-113/TČ-2015-030572, nepředala k vypravení žádost o právní pomoc do Polské republiky. Podle již zmíněné judikatury však ve věcech zapsaných v rejstříku ZT se za kárné provinění považuje alespoň tříměsíční nečinnost. Navíc kárně obviněná žádost o mezinárodní právní pomoc vypracovala již dne 6. 4. 2016.

Kárně obviněná skutečně ve stanoveném termínu do 11. 4. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně k písemnému vyrozumění o důvodech nevyřízení návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc, který jí byl udělen v záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016. Nicméně danou věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 2. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy představuje jen formální porušení povinnosti státního zástupce.

Na další průběh trestního řízení pak nemohla mít vliv ani skutečnost, že kárně obviněná nedala vedoucí rejstříku pokyn k vyznačení data 27. 6. 2016, v němž L. M. M. v rámci realizace mezinárodní právní pomoci převzal usnesení o zahájení trestního stíhání, ani že v tomto smyslu nevyrozuměla policejní orgán.

Další skutečnost popsanou v kárném návrhu, podle níž vyřízená žádost o právní pomoc byla z Polska vrácena dne 12. 7. 2016, kárně obviněná vyhotovila opatření k přibrání tlumočnice za účelem překladu písemnosti polského justičního orgánu až dne 25. 8. 2016, zásilka obsahující toto opatření byla tlumočnicí vložena do domovní schránky až dne 12. 9. 2016 a k vyhotovení překladu byl stanoven termín do 3. 10. 2016, nelze považovat za nečinnost větší intenzity, neboť doba mezi obdržením výsledku dožádání a učiněním úkonu směřujícího k opatření jeho překladu výrazně nepřesahovala obvyklou praxi. Rovněž tak nebyla neúměrně dlouhá ani doba, ve kterém měl být tlumočnický úkon proveden.

Nesprávné označení procesního postavení L. M. M. jako podezřelého, které obsahovalo opatření o přibrání tlumočnice ze dne 25. 8. 2016, nemělo pro další průběh trestního stíhání této osoby vůbec žádný význam.

Podle kárného návrhu v důsledku všech uvedených pochybení kárně obviněné nebyla respektována délka vyšetřování uvedená v § 167 trestního řádu. S tímto tvrzením však nelze souhlasit, neboť s ohledem na doručení usnesení o zahájení trestního stíhání L. M. M. až dne 27. 6. 2016 nemohl postup kárně obviněné mít vliv na délku vyšetřování, nýbrž na délku prověřování. Ani ve fázi předcházející zahájení trestního stíhání však kárný senát ze zmíněných důvodů neshledal žádnou nečinnost dosahující intenzity kárného provinění.

1 ZN 11646/2014

Kárně obviněná ve stanoveném termínu do 31. 1. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně k poskytnutí informace o stavu prověřování, který jí byl udělen v záznamu o kontrole spisu ze dne 15. 1. 2016. Samotné nesplnění tohoto pokynu však nemohlo mít bezprostřední vliv na délku trestního řízení. Navíc kárně obviněná dne 7. 3. 2016 danou trestní věc, která byla komplikovaná vysokým počtem potencionálních poškozených a osob s pobytem v zahraničí, s policejním orgánem konzultovala a uložila mu úkoly směřující ke skončení prověřování.

Dále kárně obviněná ve stanoveném termínu do 11. 4. 2016 skutečně nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně k předložení písemného stanoviska ke zjištěným průtahům v trestní věci a k nepodání informace o stavu prověřování, který jí byl udělen v záznamu o kontrole spisu ze dne 6. 4. 2016. Nicméně danou věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 5. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy představuje jen formální porušení povinnosti státního zástupce.

Skutečnost, že v období od 6. 4. 2016 do 8. 6. 2016 měla kárně obviněná spis u sebe bez pohybu, s výjimkou vyjádření ke zjištěným průtahům, které sepsala dne 5. 5. 2016, přičemž nereagovala ani na dotaz vedoucí kanceláře ze dne 6. 6. 2016 o dalších úkonech ve spise, nelze dávat státní zástupkyni k tíži za situace, kdy je jí zároveň kladeno za vinu, že v uvedené době byla nečinná při předání spisu novému dozorovému státnímu zástupci a předložení návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc.

Podle kárného návrhu totiž kárně obviněná v období od 6. 4. 2016 do 8. 6. 2016 nepředala spis dle pokynu vedoucí státní zástupkyně novému dozorovému státnímu zástupci, ani mu nepředložila návrh Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení hospodářské kriminality, ze dne 18. 4. 2016, č. j. KRPP-103394-300/TČ-2014-030581, na podání žádosti o právní pomoc do Maďarské republiky. Tento návrh policejního orgánu však obdrželo okresní státní zastupitelství až dne 19. 4. 2016, takže se nejednalo o dvouměsíční průtah, který by podle dosavadní judikatury dosahoval intenzity kárného provinění. Podle obhajoby přitom bylo s navrhovatelkou domluveno, že spis bude předán novému dozorovému státnímu zástupci až po obdržení návrhu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc. Jestliže tedy kárně obviněná koncept této žádosti vyhotovila dne 9. 6. 2016 a poté došlo k předání spisového materiálu jejímu kolegovi, nemohla mít tato skutečnost zásadní vliv na délku trestního řízení.

Dále je zřejmé, že kárně obviněná ve stanoveném termínu do 13. 6. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně udělený v záznamu o kontrole spisu ze dne 9. 6. 2016, aby zdůvodnila, proč nesplnila povinnosti obsažené v předchozím pokynu ze dne 6. 4. 2016. Podle obhajoby však bezprostředně po vyhotovení záznamu o kontrole spisu ze dne 9. 6. 2016 kárně obviněná s navrhovatelkou o věci hovořila a tím považovala věc za pro ni uzavřenou, neboť spisový materiál byl předán novému dozorovému státnímu zástupci a dále ho již neviděla. I kdyby se taková osobní konzultace s navrhovatelkou neuskutečnila, je zřejmé, že nesplnění tohoto pokynu nemělo pro danou věc žádný význam, neboť ji již vyřizoval jiný dozorový státní zástupce.

1 ZT 617/2015

Kárně obviněná v období od 14. 1. 2016 do 5. 4. 2016 skutečně nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně k vyrozumění živnostenského úřadu o jednání obviněného P S týkající se jeho podnikání, který jí byl udělen dne 14. 1. 2016 v souvislosti s aprobační návrhu trestu při podání obžaloby. Nejedná se však o tříměsíční průtah ve věci vedené v rejstříku ZT, který by podle uvedené judikatury naplňoval znaky kárného provinění. Navíc tato nečinnost neměla žádný vliv na délku trestní věci, neboť ta byla skončena vydáním trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-město ze dne 29. 1. 2016, sp. zn. 6 T 3/2016, kterým byl obviněný P. S. uznán vinným ze spáchání přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu třiceti měsíců.

Nepředložení tohoto trestního příkazu k aprobační vedoucí státní zástupkyni ani její náměstkyni v období od 23. 2. 2016 do 6. 4. 2016 bylo kárně obviněné v návrhu na zahájení kárného řízení taktéž vytýkáno. Uvedené rozhodnutí však v podstatě odpovídalo aprobované obžalobě, včetně návrhu trestu, a proto bylo možné předpokládat, že navrhovatelka nebude mít vůči němu výhrady. Nepředložení trestního příkazu k aprobační nadřízené státní zástupkyni ve lhůtě pro podání odporu tak nemělo žádný vliv na výsledek trestního stíhání obviněného.

Kárně obviněná dále podle kárného návrhu ve stanoveném termínu do 12. 4. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně udělený v záznamu o kontrole spisu ze dne 7. 4. 2016, aby zdůvodnila, proč nepředložila trestní příkaz k aprobaci a proč povinnost vyrozumět živnostenský úřad uloženou v pokynu ze dne 14. 1. 2016 splnila až dne 6. 4. 2016. Státní zástupkyně však trestní věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 2. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy nepředstavuje ani formální porušení povinnosti státního zástupce.

1 ZK 192/2014

Podle kárného návrhu kárně obviněná po vydání usnesení ze dne 22. 12. 2015, kterým rozhodla, že se podezřelý F. D. ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání neosvědčil a v trestním řízení se pokračuje, v období od 12. 1. 2016 do 6. 4. 2016 měla spis u sebe a neučinila žádný úkon směřující k pokračování v trestním řízení, což mělo za následek, že podle ustálené judikatury nebylo možné trestní věc ukončit podáním návrhu na potrestání, bylo nutné v ní konat vyšetřování a tak v ní vznikly neodůvodněné průtahy a zvýšené náklady. Kárně obviněná však ve své obhajobě, která nebyla ničím vyvrácena, uvedla, že v dané trestní věci nepodala návrh na potrestání, neboť považovala za vhodnější provedení vyšetřování z důvodu zajištění procesně použitelných důkazů pro řízení před soudem, přičemž pro vyhodnocení správnosti takového postupu potřebovala delší dobu. S ohledem na zmíněnou judikaturu, podle níž se odborný střet názorů vedoucího státního zástupce a jemu podřízeného státního zástupce až na výjimečné excesy vymyká materiálnímu dosahu kárné odpovědnosti státního zástupce, nelze uvedený procesní postup kárně obviněné považovat za kárné provinění.

Podle navrhovatelky dále kárně obviněná ve stanoveném termínu do 12. 4. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně obsažený v záznamu o kontrole spisu ze dne 7. 4. 2016, aby se vyjádřila, proč v období od 11. 1. 2016 měla spis u sebe a neučinila žádný úkon směřující k pokračování v trestním řízení. Státní zástupkyně však věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou právě dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 2. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy nepředstavuje ani formální porušení povinnosti státního zástupce.

1 ZT 551/2015

Kárně obviněné je vytýkáno, že po obdržení usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor kriminální policie a vyšetřování ze dne 16. 2. 2016, č. j. KRPP-18558-1/TČ-2016-030572, kterým byla trestní věc podezření ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku odložena s tím, že již dříve byla vyloučena k samostatnému projednání, v období od 17. 2. 2016 do 3. 4. 2016 nedala kanceláři pokyn k zapsání této již nové věci do rejstříku ZN ani k vyznačení stížností poškozených proti tomuto usnesení. Ta však podle obhajoby po obdržení spisového materiálu upřednostnila zpracování obžaloby před administrativním vytvořením nového spisu ZN, který by byl jen obratem založen do spisovny. Pozdější pokyn kárně obviněné k vyloučení věci do samostatného spisu tedy neměl vliv na délku trestního řízení.

Dále kárně obviněná podle kárného návrhu v období od 4. 3. 2016 do 6. 4. 2016 nerozhodla o stížnostech poškozených proti usnesení o odložení věci ze dne 16. 2. 2016, které pod č. j. KRPP-18558-1/TČ-2016-030572 vydala Policie České republiky, Krajské ředitelství

policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství policie Plzeň, územní odbor kriminální policie a vyšetřování. Nicméně podle obhajoby i obsahu ručně psaného pokynu ze dne 4. 4. 2016 kárně obviněná vyhotovila usnesení o zamítnutí stížností poškozených již tento den, tedy v měsíční lhůtě od obdržení stížností okresním státním zastupitelstvím. I když usnesení o odložení věci v nově vytvořeném spisu ZN označila až s aktuálním datem 7. 4. 2016, nemohlo překročení uvedené lhůty stanovené v pokynu navrhovatelky o pouhé tři dny dosáhnout intenzity kárného provinění, a to zvláště za situace, kdy se organizační formu tohoto pokynu nepodařilo v kárném řízení náležitě objasnit.

Rovněž bylo kárně obviněné vytýkáno, že ve stanoveném termínu do 13. 4. 2016 nesplnila pokyn vedoucí státní zástupkyně obsažený v záznamu o kontrole spisu ze dne 7. 4. 2016, aby se vyjádřila k průtahu při rozhodování o stížnostech proti usnesení policejního orgánu o odložení věci a k okolnostem vyloučení věci k samostatnému projednání. Státní zástupkyně však věc řešila při osobní konzultaci s navrhovatelkou právě dne 12. 4. 2016, která podle obhajoby byla domluvena dříve, a následně se k věci písemně vyjádřila dne 2. 5. 2016. Nesplnění uvedeného pokynu tedy nepředstavuje ani formální porušení povinnosti státního zástupce.

1 ZT 485/2015

Kárně obviněná skutečně v období od 29. 12. 2015 do 16. 3. 2016 nepředložila Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni k rozhodnutí stížnost poškozeného proti usnesení o zastavení trestní stíhání obviněného M. Z., neboť ten nebyl v době činu pro nepřítomnost trestně odpovědný. V tomto případě se však nejedná aspoň o tříměsíční průtah ve věci vedené v rejstříku ZT, ve kterém dosavadní judikatura spatřuje kárné provinění. Navíc podle obhajoby kárně obviněná v uvedené době na základě pokynu navrhovatelky ověřovala, zda byl podán návrh na uložení ochranného léčení obviněného, zpočátku nevěděla, že předkládací přípis vyhotovený dne 29. 12. 2015 nebyl nadřízenému státnímu zastupitelství odeslán, a tuto skutečnost se dozvěděla až od poškozeného, který navíc trval na doplnění své stížnosti osobně do protokolu, k čemuž také skutečně došlo. Uvedené skutečnosti tedy představovaly objektivní překážky, jež kárně obviněné neumožnily předložit stížnost poškozeného nadřízenému státnímu zastupitelství dříve.

Kárně obviněné je rovněž vytýkáno, že po vrácení spisového materiálu Krajským státním zastupitelstvím v Plzni s pokynem na doručení usnesení o zastavení trestního stíhání také zákonné zástupkyni obviněného a poté, co dne 20. 5. 2016 obdržela příslušnou doručenkou, předložila nadřízenému státnímu zastupitelství stížnost k rozhodnutí až dne 8. 6. 2016. V tomto případě se však jedná o nečinnost trvající pouhé tři týdny, která nemůže dosahovat intenzity kárného provinění.

1 ZM 54/2016

Kárně obviněná skutečně v období od 27. 4. 2016 do 27. 6. 2016 podle pokynu vedoucí státní zástupkyně nevyhotovila přípis o předložení spisových materiálů Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rozhodnutí sporu o místní příslušnost týkajícího se vyřízení žádosti vedoucího vrchního státního zástupce Státního zastupitelství Drážďany ze dne 7. 3. 2016, sp. zn. 202 ARH 609/16, o převzetí trestního stíhání v České republice. Kárně obviněná však obdržela spisový materiál až dne 2. 5. 2016, uvedená nečinnost ve věci zapsané do rejstříku ZM nedosáhla ani dobu dvou měsíců a podle dosavadní judikatury se tak nejedná o kárné provinění.

Jednotlivé skutečnosti uvedené v kárném návrhu pak ani ve svém vzájemném souhrnu nemohou vést k závěru o naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění. Takový postup by byl totiž v rozporu se zmíněnou judikaturou kárného senátu ve věcech státních zástupců, který z hlediska kárné odpovědnosti vždy posuzoval zvláště každou nečinnost státního zástupce při vyřizování věcí, jež mu byly přiděleny ke zpracování, a podle § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů ji považoval za dílčí útok pokračujícího kárného provinění a za samostatný skutek z hlediska kárného práva procesního. Proto pokud kárný senát shledal, že jednotlivý průtah nedosahuje intenzity kárného provinění, pak v této části kárně obviněné návrhu na zahájení kárného řízení zprostil, i když za ostatní průtahy je uznal vinným a uložil jim často i přísná kárná opatření.

Navíc v žádné z osmi trestních věcí, které jsou předmětem tohoto kárného návrhu, kárně obviněná z uvedených důvodů neporušovala své povinnosti státní zástupkyně natolik závažným a hrubým způsobem, aby na základě kumulace jejích jednotlivých pochybení musel být učiněn závěr o naplnění znaků kárného provinění. V každé z těchto věcí se totiž kárně obviněná dopustila pochybení majících alespoň nějakou relevanci nejméně dvakrát.

Rovněž není rozhodné, že vedoucí státní zástupkyně vytvořila kontrolní mechanismus, který kárně obviněné ani reálně neumožňoval dopustit se průtahu přesahujícího tři měsíce, jak uvedla navrhovatelka při jednání kárného senátu ve své závěrečné řeči. Smyslem vnitřního dohledu je právě dosažení stavu, při kterém se státní zástupci se sklony k průtahům dosahujícím intenzity kárného provinění takových nečinností ani dopouštět nemohou, aniž by přitom byli neúměrně svázáni nadbytečnými pokyny. Pokud se vedoucímu státnímu zástupci podaří tento cíl splnit, není to s ohledem na princip subsidiarity kárného postihu žádný důvod pro přísnější posuzování případných neplnění povinností státního zástupce z hlediska jeho kárné odpovědnosti, jehož výsledkem by oproti současnému stavu judikatury byl kárný postih i těch státních zástupců, kteří se nedopouštějí neúměrně dlouhých nečinností a toliko nevyřizují svou agendu tak rychle, jako jejich kolegové.

Z těchto důvodů je pro posouzení dané kárné věci toliko rozhodné, že nečinnost při vyřizování věcí kárně obviněnou nikdy nepřekročila dobu tří či dvou měsíců, při níž se státní zástupce podle již ustálené judikatury kárného senátu dopouští kárného provinění. Této kritické hranici se však kárně obviněná v některých případech dosti přiblížila a v jejím postupu se tak vyskytly zbytečné delší prodlevy. Další nedostatky v její práci představovalo neplnění pokynů vedoucí státní zástupkyně, ve kterém je nutné spatřovat porušení povinností státní zástupkyně. Nelze tedy tvrdit, že by kárně obviněná postupovala v osmi trestních věcech, jež jsou předmětem kárného návrhu, správně a bezproblémově. Její jednotlivá pochybení však s ohledem na shora uvedené skutečnosti nedosáhla ani v jednom případě intenzity kárného provinění a mohla tak být maximálně kvalifikována jen jako drobné nedostatky v práci státní zástupkyně, které jí bylo možné písemně vytknout podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů kárně obviněnou zprostil návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce, neboť skutek v něm uvedený není kárným proviněním.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 14. února 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců